76STE JAARGANG No. 10245 DINSDAG 13 OCTOBER 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Ecuador en Ceylon in veiligheidsraad

Mandaat van twee jaar

De algemene assemble der V. N. heeft zich gisteren bezig gehouden met de verkiezing van drie zetels voor de Veiligheidsraad. Celon en Ecuador werden gekozen ter vervanging van respectievelijk Canada en Panama, voor een mandaat van twee jaar, dat op 1 januari 1960 ingaat. Ceylon verwierf 72 stemmen en Ecuador 77.

Voor de derde zetel stonden Polen en Turkije kandidaat. Zij kregen respectievelijk 43 en 36 stemmen, zodat opnieuw moest worden gestemd. In de tweede ronde kreeg Polen 43 en Turkije 38 stemmen.

Aan de stemming namen 81 delegaties deel. De vereiste meerderheid is 54 stemmen. Bij de derde stemming was de uitslag: Polen 45 stemmen en Turkije 36. De vierde ronde verschafte Polen 46 en Turkije 35 stemmen. In deze ronde was de verkiezing niet beperkt tot Polen en Turkije. Na de twaalfde stemming die dezelfde onveranderde uitslag van 46 stemmen voor Polen en 35 voor Turkije te zien gaf, ging de algemene vergadering uiteen. De stemming zou later worden voortgezet.

Het woord is aan de jongeren

Zie pag. 4

Zaterdag schreven wij, dat de houten huizen door de Nederlandse verzekeringsmaatschappijen verzekerd kunnen worden. Onze informant wist echter niet met zekerheid te zeggen of dat ook het geval zou zijn met de buitenlandse maatschappijen. Van bevoegde zijde werd ons telefonisch meegedeeld, dat de Engelse en Canadese maatschappijen eveneens houten huizen verzekeren.

○ ○ ○

Het is met de weg van de katholieke kerk naar de nieuwe Muloschool op Groot-Kwartier slecht gesteld. In het wegdek is een groot gat, dat bij enige regenval de allures aanneemt van een grandioze modderpoel. De kinderen, die van deze weg gebruik moeten maken om naar school te gaan, moeten maar zien hoe zij door de modder komen. Vroeger had men nog enig houvast, toen er een heg langs de weg stond. De heg is nu verdwenen. Nu heeft men niets meer. Het is zelfs gebeurd, dat iemand zijn schoenen kwijt geraakt is, toen deze door de modder werden vastgezogen. Enige tijd geleden heeft de D.O.W. reeds bij monde van het populaire radio-programma „Marcha di Mundo den 15 Minuut" toegezegd, dat het euvel verholpen zou worden. De toestand wordt echter steeds erger, verzekerde ons onze abonnee.

○ ○ ○

De Regerings Voorlichtings Dienst heeft een fraai boekwerkje in het Spaans uitgegeven, waarin in grote lijnen de geschiedenis en de ontwikkeling van de Nederlandse Antillen worden verhaald. Verlucht met mooie foto's als ze is, zal deze publikatie van 81 pagina's beslist de bekendheid met ons land ten goede komen.

○ ○ ○

„Service is een eerste vereiste voor iedere zaak", aldus een abonnee, „maar wat denkt u hiervan? Zaterdag kwam ik direct na mijn werk met een hongerige maag op het Postkantoor aan bij het loket waar men geld kan storten en afhalen. Het was half twee en dan behoort het loket geopend te zijn. De dienstdoende ambtenaar kwam echter heel rustig tien minuten later aanzetten. „De brug was verkeerd geweest", zo vertelde hij. Ongeveer twaalf mensen stonden te wachten, maar hij haastte zich niet. Toen ik enige tijd geleden één minuut vóór sluitingstijd op het Postkantoor aankwam, gaf de man achter het loket „niet thuis".

(Vervolg naar pag. 3)

Nikita wil Amerika wel helpen

Premier Chroesjtsjef van de Sovjet-Unie heeft op een arbeidersbijeenkomst in de Siberische stad Krasnojarsk gezegd, dat Rusland orders bij de Amerikaanse industrie zal plaatsen als deze van militaire op vreedzame produkten overschakelt. De imperialisten zijn bang, dat een beëindiging van de koude oorlog hun winsten zal beinvloeden, want zij verdienen flink op de militaire bestellingen. Maar als zij hun economie vreedzame doeleinden laten dienen, zullen wij hen bij die omschakeling helpen door orders te plaatsen.

Chroesjtsjef is zaterdag van zijn bezoek aan China en Siberië in Moskou teruggekeerd.

In Engeland

Verkeer eist zware tol

Bij verkeersongelukken zijn het vorig jaar in Groot-Britannië 5970 mensen omgekomen, zo heeft het ministerie van transport en burgerluchtvaart bekend gemaakt. Iets meer dan de helft der slachtoffers bestond uit kinderen beneden 15 jaar of ouderen boven zestig jaar. Bovendien werden bij verkeersongevallen 69.166 mensen ernstig en 224.631 licht gewond.

Treinongeluk in Italië

Talrijke doden en gewonden

Nabij het station van Borghetto aan de Etsch in Italië, is gisteren halverwege Trente en Verona, de exprestrein Brenner—Rome ontspoord. Er zouden talrijke doden en gewonden zijn, maar er zijn geen juiste cijfers bekend. Het ongeluk werd veroorzaakt door een telefoonmast, die dwars over de spoorbaan was terechtgekomen, nadat zij door een vrachtauto bij het passeren van een overweg was geraakt. Het spoorwegverkeer op de lijn is onderbroken.

Mateos spreekt hartig woordje

„Stortvloed van resoluties"

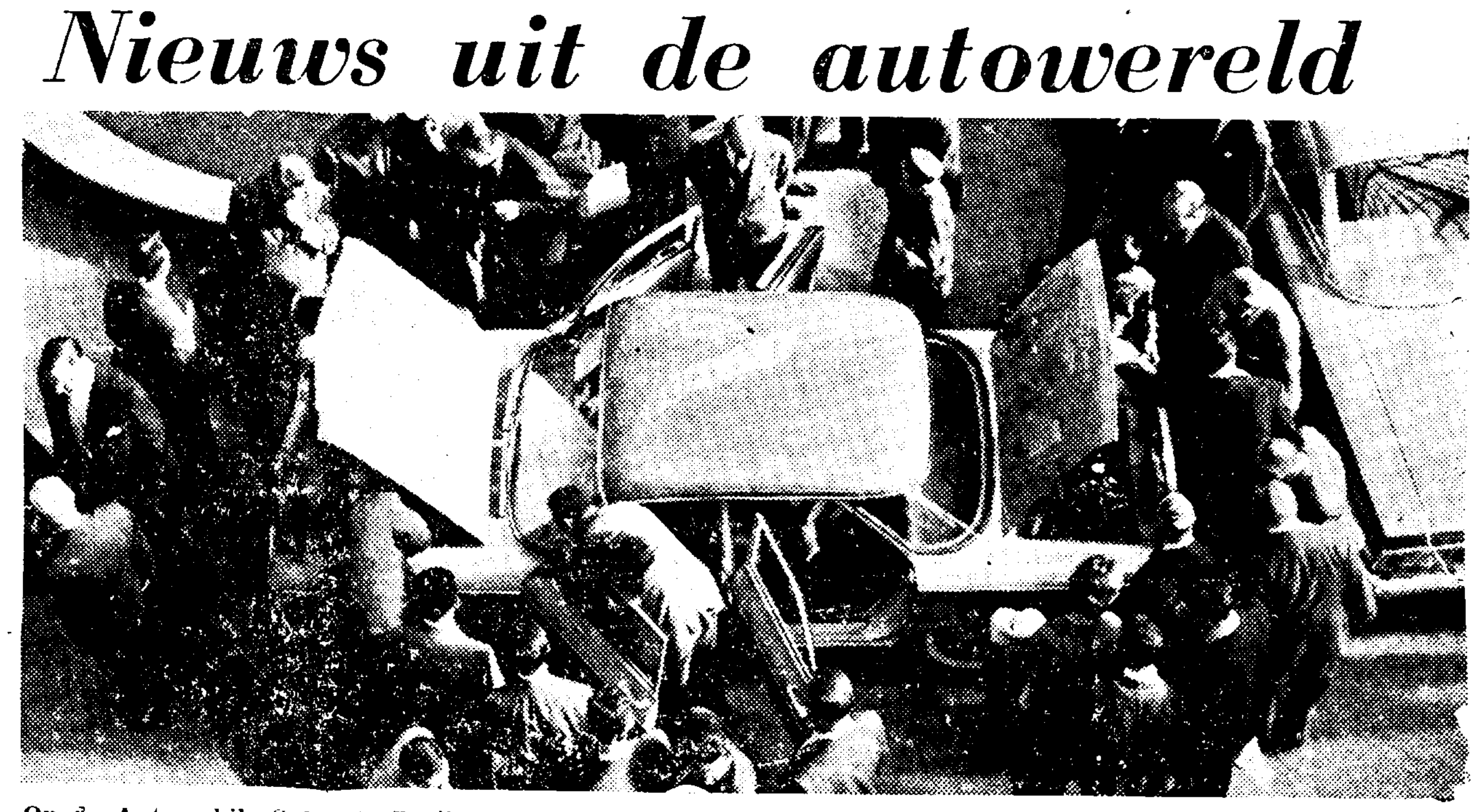
President Adolfo Lopez Mateos heeft de vertegenwoordigers van de 21 Amerikaanse republieken op hun hoede gesteld voor het gevaar de Amerikaanse werkelijkheid te verpletteren onder een stortvloed van resoluties, die onvermijdelijk gedoemd zijn in de afgrond van de vergetelheid te verdwijnen.

Het Mexikaanse staatshoofd, dat op een buitengewone vergadering van de organisatie van Amerikaanse staten te zijner ere sprak, uitte ernstig voorbehoud inzake de herziening van bepaalde belangrijke aspecten van het inter-Amerikaanse systeem, welke wordt voorzien in de resoluties, die tijdens de recente ministersbijeenkomst te Santiago de Chile zijn goedgekeurd. Hij bepleitte een „geestdriftige en onbaatzuchtige samenwerking, die de veelvoudige inspanningen van de O.A.S. zou kanaliseren in een enkele richting: het nastreven van de wereldvrede, waarbij de bijzondere nadruk valt op de economische ontwikkeling".

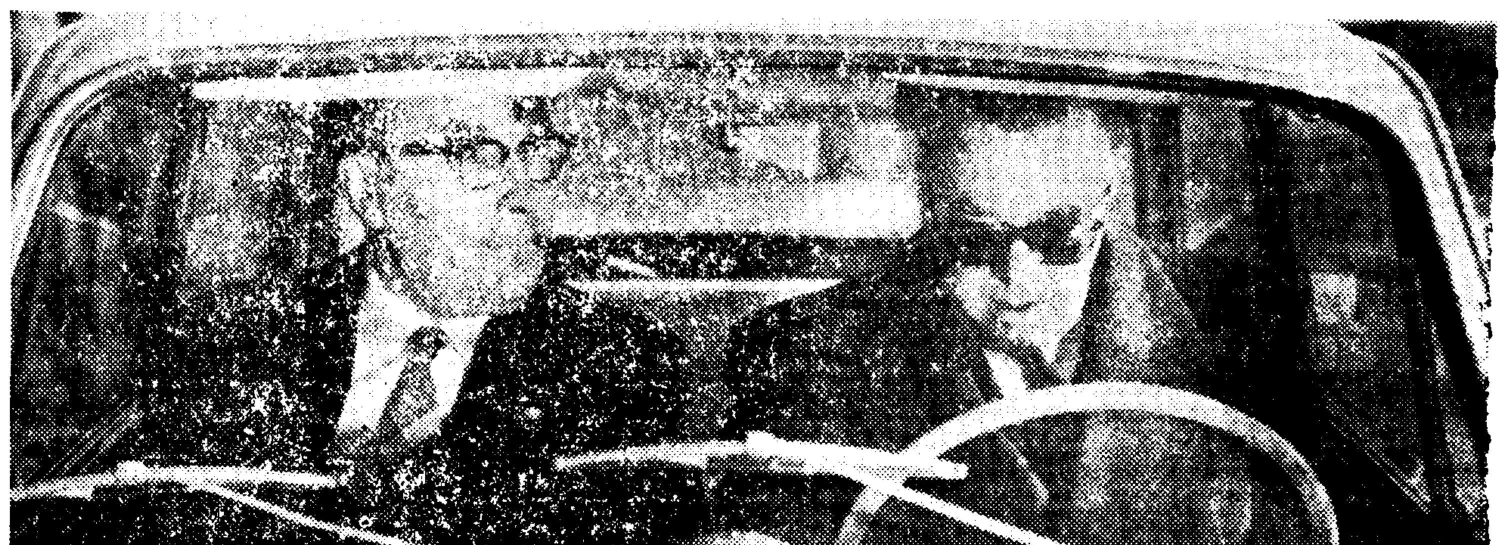
Veertigurige werkweek in Rusland?

De wetgevende commissie van beide Kamers van de Opperste Sovjet hebben, naar het Russische persbureau Tass meldt, een veertig-urige werkweek voor alle arbeiders op fabrieken en kantoren voorgesteld alsmede betaalde vakanties. „Het voorstel wordt aan de Opperste Sovjet voorgelegd, nadat het door het volk uitvoerig besproken is", aldus Tass. Verder wordt voorgesteld vrouwen niet onder moeilijke omstandigheden te laten werken en aanstaande moeders tijdelijk gemakkelijker werk te geven met behoud van het oude loon. Het voorstel behelst ook een regeling van de werktijden van jeugdige personen. De commissie spreekt zich tenslotte uit voor een minimum loon voor hand- en hoofdarbeiders

Nieuws uit de autowereld

Op de Automobile Salon te Parijs trok de Amerikaanse Chevrolet grote belangstelling. Het is de eerste Amerikaanse wagen, die de motor achterin heeft, evenals zijn kleine Europese broeders.

Z.K.H. Prins Bertil van Zweden heeft dezer dagen een bezoek gebracht aan de D.A.F.-fabrieken te Eindhoven. Prins Bertil maakte in gezelschap van de directeur van de fabriek, de heer Huub van Doorn, een rit met de D.A.F.-personenwagen op de proefbaan.

In midden- en zuid-Amerika

Sluw offensief van communisme

Opzienbarende hoofdartikel in Spaans dagblad „Ya"

„Door middel van de pers en de universiteit ontplooit het Sovjet-communisme een ruim en een sluw offensief op het Midden- en Zuidamerikaanse vasteland", zo schreef het Spaanse katholieke dagblad „Ya" dezer dagen in een opzienbarend hoofdartikel. Het artikel, dat aanknoopt bij de recente beschuldiging omtrent communistische infiltratie in Latijns-Amerika, die door de commissie voor de persvrijheid van de inter-Amerikaanse persvereniging is geuit, noemt als communistisch-georiënteerde publikaties het weekblad „Marcha" te Montevideo, het dagblad „La Calle" te Bogotá de wekelijkse bijlage van „Novedades" te Mexico en „enkele periodieken" op Cuba.

Het rode optreden wordt door het artikel begunstigd „door de onhandige houding van sommige organen in de Verenigde Staten in hun begeerte om hun invloed in de Latijns amerikaanse landen te verfijnen". Ook de stroom van protestantse zendelingen, die naar Latijns-Amerika worden gezonden, heeft een averechte uitwerking, die de communistische infiltratie in de hand werkt" aldus het hoofdartikel.

Pas op voor communistische toezeggingen

Het Vaticaanse blad „Osservatore Romano" heeft geschreven dat er geen reden is voor de communistische wereld beloften op het gebied van de ontwapening te houden.

„Voor de communisten is alles zedelijk wat leidt tot uitvoering van hun program. Voor de communistische ethiek is een verdrag of een akkoord alleen een middel dat op een bepaald ogenblik en onder bepaalde omstandigheden nuttig wordt geacht voor de overwinning van het communisme", aldus de „Osservatore Romano".

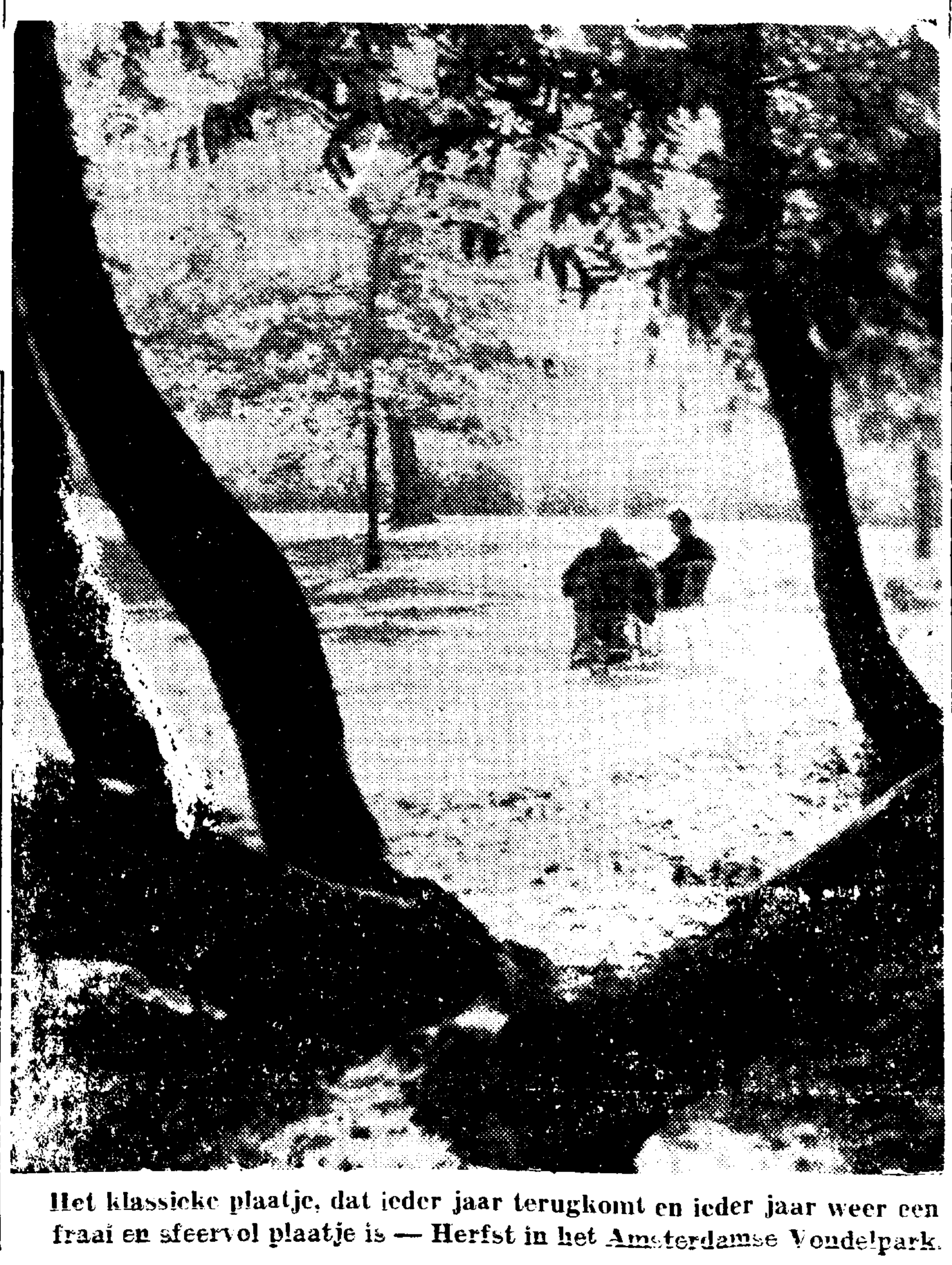
Toezeggingen behoeven dus alleen te worden gehouden in zoverre ze nuttig blijven en niet op grond van principes van eerlijkheid en goede trouw, aldus het blad.

Bommen op Havanna

Cubaanse bladen hebben gemeld, dat een niet geidentificeerd vliegtuig vrijdagavond bommen heeft geworpen op een suikerfabriek 130 km. ten westen van Havana.

Een van de bommen ontplofte niet en werd door het leger onschadelijk gemaakt. Er vielen geen doden of gewonden, aldus deze berichten

Herfst in Nederland

Het klassieke plaatje, dat ieder jaar terugkomt en ieder jaar weer een fraai en sfeervol plaatje is — Herfst in het Amsterdamse Vondelpark.

Geraffineerde inbraken in Engeland

Kapitaal aan juwelen verdwenen

In een reeks van vier inbraken, die met verbazingwekkende driestheid in Londen werden gepleegd, zijn dieven er met een buit van een half miljoen pond sterling aan juwelen, gouden horloges e.d. vandoor gegaan. De buit behoorde aan een van de grootste juwelierszaken van Engeland, de „Goldsmiths and Silversmiths Association".

De inbrekers hadden hun slag met de grootste zorgvuldigheid voorbereid: Zij braken in de winkels in en openden de brandkasten met behulp van sleutels of lopers. In elk van de winkels heerste de grootste wanorde, toen de bedienden de volgende morgen aankwamen. Nochtans heeft de politie tot dusver niet één vingerafdruk kun-

Walter Ubricht:

Hereniging slechts langs vreedzame weg

De hereniging van Duitsland kan slechts langs vreedzame weg worden bereikt, zo heeft Walter Ulbricht, de secretaris van de Oostduitse socialistische Eenheidspartij, in Berlijn verklaard op een plechtigheid ter gelegenheid van het tien-jarig bestaan van de (Oost) Duitse Democratische Republiek.

De Oostduitse regering is bereid met alle kapitalistische landen, ook de Ver. Staten, redelijke betrekkingen aan te knopen, zo zei hij. Ulbricht geloofde, dat er niet nog eens tien jaar zouden behoeven te verlopen voor de regeringen, die Oost-Duitsland nog niet erkennen, tot andere gedachten zouden komen. Ook zal er een ogenblik komen, dat West- en Oost-Duitsland onderhandelingen beginnen, zo meende hij.

Een luxe ?

„Europa kan zich niet de luxe van een splitsing van Duitsland permitteren", aldus zei te Parijs de Westduitse minister van economische zaken, prof. Erhard.

In een artikel, getiteld „Er zal geen economische oorlog in Europa zijn", gaat dr Erhard in op de verschillen tussen de gemeenschappelijke markt en de groep van zeven en zegt: „Ieder is zich ervan bewust, dat de oprichting van verschillende blokken niet de oplossing is. Alles dwingt ons zonder aarzeling voort te gaan op de weg naar een oplossing, die geheel Europa omvat."

Gegooi met handgranaten in Algiers

De ontploffing van een handgranaat in een drukke straat te Algiers heeft het leven geëist van twee mensen. Zes anderen werden gewond. De dader werd gegrepen.

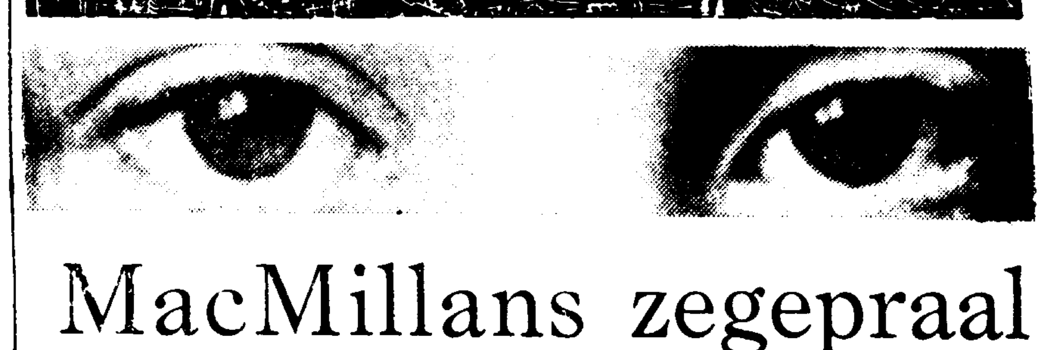
Ook te Tlemcen kwamen twee mensen bij een aanslag om het leven. Hier werden er tien gewond.

Een Mohammedaan wierp eerst een handgranaat in een café en daarna op straat om zijn vlucht te dekken.

In de synagoge te Algiers tijdens een dienst werd een handgranaat geworpen, waardoor een zesjarig meisje werd getroffen en vijf andere personen werden gewond.

Tussen Boe-Saada en Ain-Mellah reed een autobus op een mijn. Twee passagiers kwamen om en vijf werden zwaar gewond.

visie op het wereldgebeuren

MacMillans zegepraal

Drie keer achter elkaar hebben de Britse conservatieven nu een overwinning behaald in verkiezingen voor het Lagerhuis. Al acht jaar zijn de Tories in Engeland aan het bewind, en thans hebben zij opnieuw het vertrouwen van het electoraat weten te verwerven. Dit is een opzienbarende prestatie, maar vooral verrassend is het, dat de conservatieven hun meerderheid in het Huis zo aanzienlijk hebben weten te versterken. Bij de verkiezingen van 1951 was hun meerderheid nog gering, in 1955 was de voorsprong vergroot, en nu ligt Labour nog verder bij de conservatieven achter.

Het is anders uitgekomen dan Britse instituten voor opinie-onderzoek aanvankelijk hadden voorspeld. De Britse voorspellers hadden de indruk gewekt, dat tijdens de verkiezingscampagne de sympathie voor Labour voortdurend groeide. Zij hadden ook gezegd, dat een verkiezingsdag met mooi weer in het voordeel van Labour zou werken. Het was mooi weer, maar het heeft de socialisten niet geholpen: of moet men aannemen dat hun nederlaag nog groter zou zijn geweest als het geregend had? De opinie-onderzoeken in Engeland zijn onder meer gestrand op de „floating vote". De twijfelaars hebben kennelijk op het laatste ogenblik de zijde van de Tories gekozen.

In Engeland heeft een verdere verschuiving naar rechts plaats gehad, hetgeen niet alleen blijkt uit de overweldigende conservatieve overwinning, maar ook uit het feit, dat de uiterst linkse vleugel van Labour flinke klappen heeft gekregen. Enige zeer linkse socialisten zagen hun zetel verloren gaan.

Macmillan heeft zijn verkiezingscampagne gevoerd onder de leuze „Peace and Prosperity", vrede en welvaart. Hij heeft de Britten verteld, dat zijn reis naar Moskou in het begin van dit jaar tenslotte het bezoek van Chroesjtsjef aan Eisenhower heeft mogelijk gemaakt en dat hij bijgevolg de dooi in de koude ooroorlog heeft ingeleid. Hij heeft de indruk trachten te wekken, dat Engeland door zijn toedoen een beslissende rol heeft gespeeld in de jongste ontwikkelingen in het wereldgebeuren en hij heeft daarmee gespeculeerd op de nationale trots van de Britten. Labour had gehoopt

(Vervolg naar pag 3.)

Begroting en onderwijs

In de regeringsverklaring werd eertijds medeg deeld, dat naar een zakelijke en effectieve opzet van het departement van onderwijs en volksontwikkeling gestreefd zou worden. Tot nu toe is daar niet alleen niets van terecht gekomen, doch de huidige organisatie is alleen maar verwarder dan ooit en op deze begroting voorkomende **nieuwe** bureaus versperren de weg naar een meer effectieve opzet van dit departement. Intussen is „onderwijs" uitgekleed en een gedeelte ervan ondergebracht onder het nieuwe departement voor volksgezondheid, cultuur en opvoeding. Men schijnt werkelijk in een impasse te verkeren. Twee jaar bleken niet voldoende om eruit te geraken. Een overzicht-in-vogelvlucht van de jongste twee begrotingen kan dit demonstreren.

1959: Uitbreiding: bureau schoolmaatschappelijk werk; bureau volksontwikkeling; bureau beroeps- en studiekeuzevoorlichting, reeds een jaar eerder aangekondigd: een vierde adjunct-inspecteur voor het toezicht op technisch en middelbaar onderwijs; onderwijsraad, met toelage voor secretaris, reis-, verblijf- en presentiegelden compleet.

1960: Bureau onderwijszaken: inspectie (één inspecteur, drie adjunct-inspecteurs echt en één P.M.; verder telt de inspectie een referendaris B, een commies, een adjunct-commies, vier klerken, drie schrijvers, een arbeidscontractante en twee boden); Onderwijsraad (wéér geraamd, maar de raad bestaat in werkelijkheid nóg niet); Bureau schoolmaatschappelijk werk (sinds de wijziging van de begroting 1959 nu nog P.M.).

Een verlichting is het ontbreken van het (nooit opgerichte) bureau volksontwikkeling, maar daarvoor in de plaats hebben we nu een heel nieuw departement, al heet dit dan: cultuur en opvoeding. Toch staat dit bureau onder de paragraaf onderwijs nog op de begroting, zij het dan als P.M.

Uit de algemene beschouwingen kunnen we thans lezen, dat de regering zich over de definitieve vorm van het departement nog beraadt. „In de onderhavige begroting is rekening gehouden met de bestaande toestand, met dien verstande, dat voor het hoofd een meer passende bezoldiging is uitgetrokken."

Het schijnt nu, dat dit „hoofd" (van het departement?) degene is, die verondersteld wordt het bureau onderwijszaken te leiden... doch deze is intussen op een ministerstoel gezet en het bureau staat leeg.

In februari verklaarde de regering, dat de benoeming van een vierde adjunct-inspecteur niet doorging. De regering zei toen eenvoudig, dat bij het opstellen van de begroting 1959 geen rekening gehouden kon worden met het bureau onderwijszaken, „zodat evenmin rekening werd gehouden met het toevoegen aan dat bureau van één der adjunct-inspecteurs".

In dit verband werd aangekondigd, dat het departement van onderwijs en volksontwikkeling binnenkort zou worden ingetrokken ten behoeve van de instelling van departementen en algemeen bestuur.

Intussen is er een nieuw departement uitgedacht in de begroting 1960 zegt men, dat in afwachting van de departementen van algemeen bestuur het begrotingstechnisch meer aanvaardbaar is geoordeeld dit bureau in de Vde instede van de IIde afdeling der begroting onder te brengen, aangezien het ter beschikking staat van de minister van onderwijs en volksontwikkeling.

Wat de volksontwikkeling betreft, staat er in een begrotingsontwerp, getekend door een minister van onderwijs (sic!) èn een minister van volksgezondheid en van cultuur en opvoeding (sic!) het volgende fraais te lezen:

„In de regeringsverklaring is medegedeeld, dat volksontwikkeling en gezonde volksontspanning met kracht zullen worden bevorderd en waar nodig gesteund. Het ligt in de bedoeling der regering voor dit volksontwikkelingswerk een in deze materie alleszins geroutineerd persoon aan te trekken, zodat ook dit onderdeel van regeringszorg de aandacht kan krijgen, welke het verdient. In de begroting is dit voornemen voorshands nog met een aantal p.m.-posten tot uitdrukking moeten worden gebracht."

Verlaging luchtvaarttarieven?

IATA bestuur akkoord

Het bestuur van de internationale organisatie voor de burgerluchtvaart (I.A.T.A.) is het in principe unaniem eens met een verlaging der luchttarieven, zo heeft Lord Douglas of Kirtleside, president van de „Britsch European Airways", op een persconferentie meegedeeld. Lord Douglas heeft de algemene vergadering van de I.A.T.A., die momenteel in Tokio wordt gehouden, één rapport van het bestuur voorgelegd.

Er bestaan volgens Lord Douglas echter nog verschillen van mening over bepaalde practische aspecten van het vraagstuk der tariefsverlaging, bijvoorbeeld over de verhoudingsgewijze verlaging.

Lord Douglas betreurde het, dat de normale lijndiensten der luchtvaartmaatschappijen worden belemmerd door vluchten van militaire toestellen, toebehorend aan de luchtmachten der NAVO-landen. De zaak wordt echter beter - voegde hij hieraan toe - In militaire kringen en in die van de burgerluchtvaart zoekt men gezamenlijk naar middelen om de zaak op te lossen".

Over de eventuele toetreding van bepaalde Latijns-Amerikaanse luchtvaartmaatschappijen tot de I.A.T.A. merkte Lord Douglas op, dat hij aan de algemene vergadering heeft gerapporteerd, dat het thans mogelijk is een vleugje hoop te koesteren, hoewel niet alle moeilijkheden overwonnen zijn.

Hij noemde de tegemoetkomingen, die de I.A.T.A. aan de nog niet aangesloten latijns-Amerikaanse maatschappijen aangeboden heeft, „aanzienlijk". Ik hoop - zo zei hij - dat deze maatschappijen spoedig deel van onze organisatie zullen uitmaken.

LANGS DE WEG

Het was op een zaterdagmiddag dat ik over de Handelskade wandelde naar de ferryboot. Want de brug was niet goed.

De politie stond er op zijn post. Met streng gezicht maakte hij mij de opmerking: „Wat kijk je toch vuil."

*„Dat hebben ze me almeer gezegd," zei ik en stapte met een **vuil gezicht de boot op.***

Daar werd ik fluisterend aangesproken met de vraag: „Weet je wat voor peukjes de-man-langs-de-weg rookt? Sigarenpeukjes of sigarettenpeukjes?" Die wil me voor het lapje houden, dacht ik en vroeg hem: „Wil jij de-man-lángs-de-weg misschien een doos hele sigaren cadeau doen? Vraag het maar aan de redactie van de Amigoe."

Aan de overzijde ging ik de Breedestraat in. Plots, toen me een paar opgeschoten jongens passeerden, riepen ze: „Zo, ouwe!"

Ik schrok. „Nozems" dacht ik. Gelukkig gebeurde er verder niets. Toch was ik gestoord, ontstemd, warmgelopen en in de war. Wie verwacht er nou dat men hem op straat luidop zal vertellen dat hij oud is? En zeker niet van nozems. Met een motor die weer wat afkoelde sukkelde ik naar huis.

Precies veertien dagen later wandelde ik weer door de Breedestraat. En weer klonk het nozemgeroep: „Zo ouwe". Ook nu schrok ik weer. En het nozemgeluid galmde nog na toen ik weer geroep hoorde.

„Je begint oud te worden."

Ik keek op om te zien waar die vriendelijke opmerking vandaan kwam. Vanuit een auto midden op de weg. Van een vriend. Maar hij was toch niet zo veel vriend, dat hij me uitnodigde in te stappen. Hij liet me lopen. Terwijl ik rustig verder ging tussen het straatgewoel waren mijn gedachten vol van „oud zijn". Die opmerkingen hadden toch wel indruk gemaakt. Zou voor mij de tijd van gaan al zo dichtbij zijn, vroeg ik me af. En ik dacht aan het leven dat toch zo mooi kan zijn. Vooral het Curacaose leven dat zo zonnig is en zo'n onbezorgde indruk maakt, dat alleen maar de lach kent.

Intussen was ik de koraal San Fuego genaderd. Nauwelijks had ik er een paar stappen gezet of weer klonk er geroep. Geen nozemgeluid. Dat hoor en proef je direct. Het kwam van een

SUBT-supporter „De C.V.B. heeft een Curacaose Pele".

Daarmee waren mijn gedachten over oud-zijn over leven en dood finaal afgebroken. Ik lachte eens en nam het nieuwtje met een korreltje zout.

Toch heb ik nadien met een paar „ouwe" ogen uitgekeken naar de Curacaose Pele, speciaal bij SUBT. Ik heb hem niet kunnen ontdekken. Misschien is die Curacaose Pele WAT SPEL BETREFT maar een klein beetje familie van de Braziliaanse Pele, dacht ik. Misschien niet meer dan een achterneefje of zo.

Wel had ik geconstateerd dat SUBT nog steeds een homogene ploeg is. Ze bezit echter niet meer die produktiviteit uit de tijd dat het „A.J. Maduro-systeem" gespeeld werd. Dat was de tijd van schuttersfeesten. Na afloop van de kompetitie kon de ploeg dan met trots gebaar het Bestuur behalve het kampioenschap bij wijze van spreken ook nog een mand vol doelpunten aanbieden. Voor de SUBT-familie was het dan een genot er met beide handen doorheen te graaien. Want welke voetbalspeler en supporter houdt er niet van doelpunten?

Wat ik ook zag en van genoot dat was van het prachtige, sterke en sportieve spel dat R.C.A. van Aruba aan Curacao voorschotelde. Daar werden mijn „ouwe" ogen en hart opnieuw fris van en jong.

(Van een medewerker)

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Jam - session

(Buiten verantwoordelijkheid van de redactie)

Een ieder zal ongetwijfeld de onlangs in de couranten verschenen advertentie van de Passaat-Ontspannings-Club hebben gelezen, waarin deze club een verzoek richtte tot muziekminnend Curacao in het algemeen, en alle op dit eiland spelende combo's in het bijzonder, tot het vormen van een zg. „jam-session" of indien dit niet mogelijk zou zijn tot het meten van elkaar muzikale krachten.

((Voor niet jazz-insiders even in het kort ter verduidelijking, dat een „jam-session" een improvisatie van verschillende musici, meestal uit verscheidene orkesten of combo's, op een bepaald muziekthema is. Een en ander kan wel eens wat tijd in beslag nemen, afhankelijk van het aantal musici, die er aan meedoen.)

Deze „session" zou plaats hebben op jl. dinsdag- en woensdagavond, dit naar aanleiding van toezeggingen van diverse combo's. Al met al was er de eerste avond slechts één combo aanwezig en een aantal toeschouwers, wier getale men op de vingers van twee handen kon tellen. Terwijl de leden vrije toegang hadden.

Niettegenstaande deze povere opkomst van beide zijden was de stemming na één nummer reeds opperbest.

Een „modern-jazz" spelend trio, somtijds aangevuld tot een quartet of octet, speelde voortreffelijke muziek, welke muziek verfrissend werkte op de in de contreien gespeelde latin-american music. Het was als een koele oase in een brandende woestijn.

Erg jammer, dat deze muziek niet door meerdere mensen beoefend wordt, of zelfs maar beluisterd wordt.

Ik vergat nog te vermelden, dat het genoemde trio de volgende bezetting had: piano, bass, drums.

Ook moet nog vermeld worden dat het publiek eigenlijk grotendeels uit jongelui van 14 en 15 jaar bestond.

Frank Douglas en Robby Loohuis waren er twee van, die nadat het „modern-jazz-trio" enige nummers ten gehore had gebracht, de stoute schoenen aantrokken en ook enige nummers ten gehore brachten. Zij deden dit op twee guitaars. Deze twee jongens brachten het Zuidamerikaanse tintje aan de avond met zoveel vuur en oprecht enthousiasme dat verschillende danslustigen onder de aanwezigen de benen niet meer konden bedwingen en even een dansje maakten.

Recapitulerend mogen wij dus gezien de opkomst aannemen, dat Curaçao niet zo muziek-minnend is als men wel denkt. Of, misschien waren de combo's, die ingeschreven hadden, wel bang van elkander?

Rest ons nog de organisatie van deze avonden te bedanken voor het werk, dat hiervoor is verzet. U had beter verdiend!

Tot een werkelijke „jam-session" is het jammer genoeg niet gekomen, maar er is min of meer tóch nog een gezellige avond van gemaakt.

Een muziekliefhebber

—•—

Het Italiaanse perbureau Ansa meldt dat de afgelopen zomer 17.2000 Nederlandse toeristen een of twee weken aan het Gardameer hebben doorgebracht, hetgeen een stijging was van zeventig procent in vergelijking met 1958.

Het verblijf dezer toeristen werd geregeld door zestien Nederlandse reisbureaus, die zorgden voor hotels onder Nederlandse leiding en met Nederlands personeel.

—•—

DANKBETUIGING

Langs deze weg betuigen wij onze hartgrondige dank aan Dr. STOL voor zijn kundige behandeling en aan het personeel van de kinderafdeling Sanatorium voor de goede verzorging van onze zoon

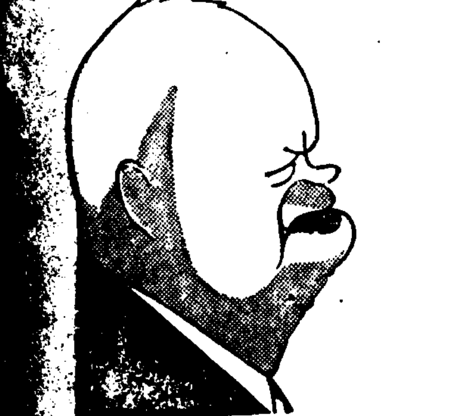
ERWIN

Fam. PATER

Pikantjes

de V.S. heeft de Russische par- der, een overtuigd atheïst — hij rde een kerk te bezoeken: wat n mijn mensen thuis daarvan n? — enkele malen zijn toe rders verrast door het noemen Gods naam. Op de maïsplanta de staat Iowa zei hij tegen stheer: „God heeft u geholpen u moet niet denken dan God u helpt. Hij helpt ons ook". In burgh riep hij in een staalfa- God aan. Tot een arbeider zei God zegene u.

en vraagt zich af hoe dit klopt zi'n gewone houding. Op 19 rt 1958 verklaarde hij in een in-

met de „Figaro": „Ik ben ning dat er geen God is. Ik lang geleden bevrijd van een ke gedachte. Ik ben een an met een wetenschappelijke Wetenschap en geloof in bo- urlijke machten zijn onver- re grootheden".

22 september 1955 zei hij tegen orzitter van de Franse Natio- Vergadering: „Het communisme zijn sterk tegen de godsdienst e houding niet gewijzigd. Wij alles wat we kunnen om de erende kracht van de opium de godsdienst te vernietigen".

11 november 1954 onderteken- een decreet tegen de gods- waarin o.a. staat: „Weten- pelijke en atheïstische propa- vormt een integrerend onder- van de communistische opvoe- der arbeiders en heeft de ver- ding van de wetenschappelijk- rialistische kennis onder de en de bevrijding der gelovi- van de invloeden van religieuze ordelen ten doel"

december 1958 keurde hij een el artikel goed, dat stelde: partij heeft altijd een mili- atheïstische houding en een oenlijk ideologische agressi- jegens het narcoticum van de st aangenomen en zij doet

een interview met een Ameri- uitgever (22 nov. 1957) zei Wij zijn atheïsten. Wij zijn mening dat het geloof in God enspraak is met onze commu- he denkbeelden". Toch laten munisten zich soms in gunsti- over God uit. „God wordt aangeroepen" zei hij, „om via roep op godsdienstige gevoelens nsen te misleiden".

○ ○ ○

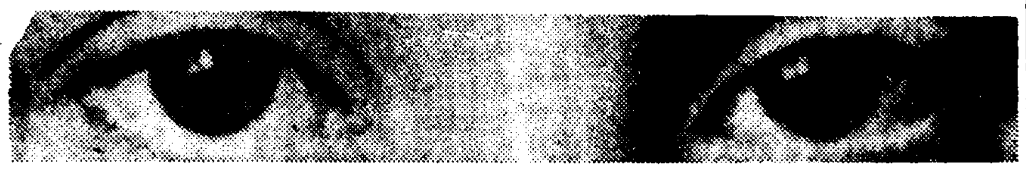
de laatste tijd weer aller- te doen rond Maria Callas. t niet alleen, zij scheidt ook. het nog breder hebben dan toe en daarom ruilt ze haar oor de reder Onassis, die zo dat hij dagelijks meer voelt n zijn bevattingsvermogen is, ij kan zijn bezit niet overzien. ns salaristrekkers is het bijna ijpelijk, dat een vrouw, die gend is met talent, met rijk- verering, nog niet verzadigd niet voldoende heeft aan het t zij heeft verworven. Is het k geen indicatie voor ons al- En is het ook niet wat tra- We lazen gisteren, dat haar gezegd moet hebben: Eerst e mij in de steek gelaten, eninghini en ook zal ze Onas- stellen."

dagen zong zij in Bilbao, u gelezen. De hele stad ver- in spanning of ze komen zou Ze kwam en er ging een door een deel van Spanje. er voor een slordige 12 300 (Antilliaans). Daarvoor moe- e mannen drie jaar werken. Goed, dat is nu eenmaal zo in deze maatschappij. Maar het weerzinwekkende in dit speciale geval vonden wij, dat ze niet wenste te klimmen. De zaal van Bilbao heeft een solistenkamer, die slechts via een trap te bereiken is. Maria wenste die treden niet te nemen. Dat kon er niet af. En de directie bouwde tevoren een vertrek, dat gelijkvloers lag.

Wordt het geen tijd, dat de maatschappij met dit soort afrekent? Met dit genre, dat zich „Uebermensch" voelt en daarin wordt versterkt door een publiek, dat bereid is honderd gulden voor een plaats te betalen en desnoods te knielen voor deze primadonna.

En een moeder met een kind op de arm kan in de trolley in Bilbao en overal ter wereld met pijn en moeite een zitplaats krijgen, omdat wij het verstikken op te staan

visie op het wereldgebeuren

(Vervolg van pagina 1)

dat de kiezers hun misnoegen zouden uiten over de Suez-actie die drie jaar geleden door de conservatieve regering was gelanceerd. Engeland heeft weliswaar intussen een nieuwe premier gekregen, maar Lloyd, die in 1956 reeds minister van Buitenlandse Zaken was, is ook na het aftreden van premier Eden op zijn post gebleven. Labour had gehoopt politieke munt te kunnen slaan uit de moeilijkheden die de conservatieve regering heeft ondervonden in Kenya en Nyasaland.

De conservatieven hebben tijdens de verkiezingscampagne gewezen op het succes van hun huizenbouw-programma en op de overvloed van consumptiegoederen die de Britten de laatste jaren ter beschikking stonden. Zij hebben er zich op beroemd, dat zij het werkloosheidcijfer hebben doen dalen en dat zij in de afgelopen regeringsperiode verscheidene belastingverlagingen hebben ingevoerd. Zij hebben, kortom, betoogd, dat een conservatief bewind het land welvaart brengt. Labour heeft daarop geantwoord, dat de welvaart vooral ten goede is gekomen aan de grote zakenman, maar dat de eenvoudige burger er weinig van gemerkt heeft. Deze socialistische argumentatie heeft echter kennelijk weinig succes gehad.

De verkiezingsuitslag is, behalve door de grote conservatieve overwinning, ook verrassend door de opzienbarende winst voor de liberalen. Het Engelse politieke systeem is feitelijk en tweeijpartijenstelsel. Gedurende de laatste decennia hadden de Whigs naar verhouding nog maar een uiterst klein aantal Lagerhuiszetels. Maar het is interessant, dat zij nu hun fractie in het parlement hebben weten te vergroten, al zal dit niet van beslissende invloed zijn op de machtsverhouding tussen de twee dominerende partijen.

Macmillans positie is door deze vervroegde verkiezingen aanzienlijk versterkt. Hij zal, zowel in de binnenlandse als in de buitenlandse politiek, een grotere vrijheid van beweging hebben, nu hij minder rekening heeft te houden dan te voren met de kritiek van de oppositie. Binnen die oppositie zouden intussen wel eens ernstige conflicten kunnen ontstaan tussen de rechter- en de linkervleugel van de Labour-partij.

Een juichende MacMillan en een stralende echtgenote kunnen met vertrouwen de toekomst van de conservatieve regering tegemoet zien.

Goede opkomst bij stille omgang

Om tien uur vertrok gisteravond een devote stoet mannen uit de Kathedrale Kerk op Pietermaai met als doel de kerk van O.L. Vrouw van Fatima, waar om één uur in de nacht pastoor Maus een H. Mis opdroeg.

In verband met het regenachtig weer was de opkomst niet zo groot als men wel verwacht had, (of zou dat ook kunnen komen door de weinige propaganda?)

Rustig trok de stoet door de straten, terwijl de biddende mannen kennelijk indruk maakten op de mensen langs de weg. Voordat de H. Mis aanving werd in de kerk op Suffisant het mariale gebed bij uitstek gebeden: het Rozenhoedje. Hierna droeg de pastoor de H. Mis op, tijdens welke H. Mis diverse Maria-liederen gezongen werden. Na afloop verklaarde de pastoor tevreden te zijn over de opkomst.

Spreek ik met de AMIGOE?

(Vervolg van pagina 1)

Er zijn heel wat meer mensen, die vinden, dat de service op het Postkantoor wel wat serieuzer genomen kan worden."

○ ○ ○

Vrijdagavond 16 oktober zal drs De Buisonje in het Peter Stuyvesant College een inleiding houden over de excursie, die de daarop volgende zondag onder zijn leiding gemaakt zal worden. Vrijdagavond zal het tijdstip van de excursie bekend worden gemaakt. Kan men vrijdag niet komen, dan kan men zich in verbinding stellen met de secretaris van de Natuurwetenschappelijke Werkgroep Nederlandse Antillen, op nummer 35324.

○ ○ ○

Een milde gever heeft de Stichting voor Reclassering een bedrag overgemaakt van 250 gulden. Dit geld is bedoeld om de vurige wens van deze Stichting werkelijkheid te doen worden: een tehuis voor thuislozen. Eenieder, die meent een oplossing te weten voor het probleem: „hoe komen wij aan een huis voor dit doel?", kan zich met de Stichting in verbinding stellen.

○ ○ ○

„Ik erger me aan de typisch Nederlandse foto's in de Amigoe-campagne ter werving van nieuwe abonnees. Trouwens, op het stuk van foto's is de Amigoe in meer opzichten al te zeer Nederlands, c.q. op Nederlanders ingesteld" — zo luidde een telefoontje. Ons antwoord: Het is met name deze fotokwestie, die on onze redaktie alle [illegible] heeft. Zeer beslist! Rasechte Antilliaanse foto's maken is intussen geen gemakkelijke karwei. De redaktie weet uit ervaring, dat Antillianen zich niet gemakkelijk laten fotograferen, zeker niet wanneer de foto in de krant gaat verschijnen. Nochtans doen wij ons best.

○ ○ ○

Andere abonnee: „De mooie onmaak van de krant heeft het nieuws van de eerste pagina verdrongen. Waarom is er vrijdag met geen woord over de Britse verkiezingen gerept?" Antwoord: De eerste aanmerking verwerpen wij nadrukkelijk, desnoods met in onze hand kranten van links en rechts uit de wereld. En de geachte abonnee mag voorts weten, dat de telexstoring, die ons blad voor wat de Britse verkiezingen betrof, parten heeft gespeeld, op onze redaktie bepaald niet met een hiep-hiep-hoera is „verwerkt". Als journalisten een vloekje slaken, dan gebeurt dat met name bij een telexstoring!

○ ○ ○

Op het ogenblik vertoeft op Curaçao een vooral voor de Surinamers bekende figuur: frater Engelbertus. Ter gelegenheid van zijn bezoek aan ons eiland zullen zeer zeker de oudleerlingen van de St Paulus-school de gelegenheid aangrijpen hem te ontmoeten in Hotel Avila. Deze ontmoeting zal plaats hebben woensdagavond acht uur.

○ ○ ○

In verband met de plaatsing van het korte, maar aansprekende gedicht van Rudy Kappel gisteren in „Sranan Torie", zei een abonnee: „Geen waardiger „In Memoriam" had u kunnen plaatsen." Hij deelde ons verder mee, dat de Surinaamse Kamer van Koophandel de Overheid heeft voorgesteld ter nagedachtenis aan deze pionier het vliegveld „Zorg en Hoop", de naam te geven van „Kappelhaven".

○ ○ ○

Een abonnee belde ons op om te vertellen, dat aan veler wens is voldaan door het aanleggen van een verlichting bij de nieuwe rotonde aan de Schottegatweg. Verleden week schreven wij, dat het daar 's avonds angstwekkend donker was.

De heer en mevrouw SCHILTKAMP—HOVEN
geven met grote vreugde kennis van de geboorte van hun dochter

Maryleen Cathérine Jacqueline Muriël

Curaçao, 12 oktober 1959.
Gladiolenweg 3.
Tijdelijk: Sint Elisabeth's Gasthuis.

De practijk voor INWENDIGE ZIEKTEN
van J. H. REISEL, Internist
zal voortaan worden uitgeoefend in samenwerking met W. BAIS, Internist
beiden spreekuur houdend Scharlooweg 5.
Consulten na afspraak met de Secretaresse Mej. Gladys J. E. Statius Muller

Telefoon Dr. Bais:	13460	Telefoon Dr. Reisel:	11960
Privé:	12273	Privé:	35288

voor vandaag en morgen

Bioscopen

DINSDAG

Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:
„Tarzan's deser mistery" in het engels met spaanse tekst.
Roxy, 7.00 en 9.00 uur:
„The duke wore Jeans" (De zingende hertog) in het engels met spaanse tekst.
West-End 7.00 en 9.00:
„Casino de paris" in het frans met hollandse tekst.
Theater Suffisant 20.00 uur:
„Souvernir d'Italie" in het italiaans met spaanse tekst.
Royal 8.00 uur:
„China doll".
Caribe 8.00 uur:
„Highway dragnet".

WOENSDAG

Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:
„Mistery submarine" in het engels met spaanse tekst.
Roxy, 7.00 en 9.00 uur:
„The duke wore jeans" (De zingende hertog) in het engels met hollandse tekst.
West-End, 7.00 en 9.00 uur:
„Ladron de cadaveres".
Caribe, 8.00 uur:
„Voragine".
Royal 8.00 uur:
„Man on the porwl".
Theater Suffisant 20.00 uur:
„Shake out on dope street".

Allerlei

DINSDAG

Basketball:
19.30 uur: Zeemacht vs. Cas Cora.
20.30 uur: Dragons vs. Huracan.
Roxy 1030 uur:
Uitvoering van Susana en José voor de hogere klassen.

WOENSDAG

Voetbal 20.00 uur:
JONG-HOLLAND (I) — SITHOC (I) Rifstadion.

EMMASTAD

WACHTDIENST

Shell Curaçao
Telegram Afdeling

Kantoor open	07.00-23.00	tel. 2307
J. J. Roos	23.30-07.00	" 2309
	b.g.g.	" 2400

Afdeling Personeel

R. N. da Silva, Gosieweg 192	" 0-43249
B.g.g.	" 2400

MATERIALEN DIENST

J. J. van Kampen	" 4326
Rederij/Scheepsagentschappen	
E. v/d Werf	" 3101

Theater Asiento:
„Across the bridge".
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Grootscheepse smokkelhandel uit Brazilië

De ontdekking van een clandestiene weg van 40 km. lengte, die smokkelaars hadden aangelegd voor het vervoer van Braziliaanse koffie naar Paraguay, heeft het de Braziliaanse politie mogelijk gemaakt een grote bende smokkelaars op te rollen. De leider van de bende, de Braziliaan Nicolau Zarvos, wist echter te ontsnappen en zou de wijk naar Frankrijk hebben genomen. Vertegenwoordigers van „Interpol" in Brazilië hebben de Franse autoriteiten verzocht een onderzoek in Frankrijk in te stellen.

ONGEVALLEN IN SEPTEMBER

Opgave van de verkeersongevallen in de maand september 1959:

Aantal ongevallen, waarbij lichamelijk letsel werd opgelopen: dodelijk 0 (4) en niet dodelijk 26 (24).

Aantal ongevallen met alleen materiële schade 172 (200).

Totaal aantal verkeersongevallen 198 (228).

De gevolgen van deze ongevallen zijn: doden 0 (4); zwaar gewonden 9 (4); licht gewonden 21 (29); totaal bedrag der geschatte directe materiële schade ƒ 70.981,— (ƒ 86.020,—).

N.B.: De tussen haakjes vermelde gegevens betreffen de voorgaande maand.

het woord is aan de jongeren

Tot de jongeren en de ouderen

Zoals de afspraak luidde zouden wij vandaag op deze pagina alsnog de bijdragen publiceren, die oorspronkelijk bestemd waren voor de twee pagina's. Het woord is aan de jongeren' in onze extra editie van vrijdag 2 oktober doch waarvoor toen geen plaats was. Een en ander wil intussen bepaald niet zeggen, dat deze artikeltjes aan waarde zouden hebben verloren.

Integendeel, ze komen goed van pas — ter stimulering — nu er weliswaar al verrassend veel reacties van de zijde van de jongeren zijn binnengekomen, doch anderzijds velen, die de kat blijkbaar eerst wel eens uit de boom willen kijken, nog niet aan hun brief zijn toegekomen.

Bedoelde bijdragen — op deze pagina afgedrukt — leggen de nadruk op nog weer eens twee zaken, die ons, jongeren, interesseren n.l. de jeugdbeweging op de Nederlandse Antillen, die armoede lijdt aan enthousiaste leiders en leidsters en ten tweede de vraag: Hoe ziet de toekomst er voor ons in de Antillen of daarbuiten uit?

Verblijdend was de inhoud van de reacties van de jongeren zelf.

Uit de vele brieven en inzendingen, die op korte termijn uitvoering in onze krant zullen verschijnen, hebben wij enige zinssneden gelicht, die de behoefte aan een „jongerenforum" in de Amigoe zonder omwegen onderstrepen en zelfs aanzienlijk ver strekkende suggesties doen vanuit een eenmaal goed marcherende jongerenrubriek.

Verheugend is, dat ook ouderen met belangwekkende adviezen en sprankelende ideeën uit de bus zijn gekomen. Wij laten hieronder dus een handvol reacties volgen:

Het idee en de uitwerking van een jongerenrubriek in uw krant is om zo te zeggen in één woord fantastisch. Velen zijn ervan overtuigd, dat het een succes zal worden. Bij ons op school tenminste was het enthousiasme niet gering. Ik zou graag deel uitmaken van de jongerenredaktie. Zegt maar wanneer ik moet komen opdraven!

Helen V.

Het woord is aan ons! En we zullen waarachtig onze mond open doen! De „Amigoe" kent onze problemen. Nooit krijgen we gelijk. Soms hebben we geen gelijk. Andere keer wel, maar geeft men het ons niet. Dat de „Amigoe" haar kolommen" voor ons opent, geeft ons moed.

Een scholier

Ze hebben gelijk, de jongeren, als ze tegen ons zeggen, dat wij er niets van snappen. Soms doen we dat ook echt niet. We hebben, toen wij zelf jong waren, vaak immers onszelf niet begrepen. Het is goed, dat de Amigoe de jonge mensen gelegenheid biedt zich uit te praten. Wij zullen echt aandachtig luisteren.

Een moeder

Zo eigenwijs zijn we niet. Ik hoop dat de mensen, de ouderen, die menen dat we het wel zijn, even ronduit hun mening aan de Amigoe zullen toevertrouwen als wij het zullen doen.

Een jongere

Ik vind het een pracht-idee om in uw „ouderenblad" een aparte rubriek voor jonge mensen te openen. Onze ouders en opvoeders kunnen dan over onze problemen en idealen te lezen krijgen. De jeugdbladen en schoolkranten bereiken de ouders immers doorgaans niet. Als u mij in uw jongerenredaktie kunt gebruiken, wil ik graag van de partij zijn.

Fayna

Heb met grote belangstelling de jongerenpagina's in de extra editie gelezen. Ik zit in het onderwijs. Uw krant heeft mij tot nadenken gestemd. Ik heb me afgevraagd: doe ik — doen de onderwijskrachten — echt wel voldoende voor de jeugd en jonge mensen. Komt een beetje extra-zorg niet altijd van dezelfde kleine groep van mensen, die wat meer voor de jeugd en jonge mensen over hebben dan een.......... contract veronderstelt?

Leerkracht

Ik ben een „kleurling". Ik heb mijn „blanke" vriend over de jongerenrubriek in de Amigoe gesproken en we waren op hetzelfde moment allebei enthousiast. Wij zouden willen, dat alle jonge kleurlingen het met alle blanke jongeren zo goed zouden kunnen vinden als wij beiden. Utopie? We zijn verschillend van kleur, maar hebben we niet gemeen dat we jong zijn en goed willen zijn en dienstbaar willen zijn? God heeft gelijk wanneer Hij zijn moede hoofd schudt over zoveel vooroordelen en onbegrip tussen de mensen onderling die allemaal zielen zijn, die mede met behulp van elkaar een plekje in de hemel moeten zien te krijgen

„Kleurling"

Wat gebeurt er door jonge mensen in de Nederlandse Antillen aan echte katholieke actie? Wat doen we in feite aan ons katholiek- zijn. Met een preekje des zondags redden we het niet. Liever gezegd: we redden het wel min of meer, maar we zijn en blijven katholieke jonge mensen waarvan er dertien in een dozijn gaan. Of niet soms? Amigoe, spreek!

Jongere

En de ‚Amigoe' zal spreken, de krant zal althans de spreekbuis zijn van de jongeren (en de ouderen), die iets op het hart dan wel in de gal hebben en de „politiek" van deze rubriek zal nadrukkelijk positief gestemd zijn. Kanker gerust eens een flink eind weg als je tenslotte met je gekanker maar tot een conclusie komt, waar je houvast aan hebt.

Het is zeker zolang er geen jongerenredaktie is samengesteld — niet de bedoeling van de Amigoe-jongerenrubriek, dat de redaktie van de Amigoe commentaren of naschriften gaat plegen op wat er in de rubriek verschijnt. Waar de rubriek een discussie-rubriek is, bedoelt de samenspraak er een te zijn tussen de jongeren onderling, waarbij ouderen — ouders, opvoeders, leerkrachten, priesters, werkgevers en ga zo maar door — verwacht worden eventueel het hunne te zeggen.

Hang anders je hoed aan de kapstok

De hoofdredacteur van de Amigoe belde mij op en vertelde over de rubriek voor en door de jongeren. Hij vroeg of ik ook iets te zeggen had tegen of over de jongeren als Diocesaan Commissaris van de Katholieke Verkenners in de Nederlandse Antillen. Maar geen lang verhaal, 't moest kort zijn en duidelijk!

Ik zou iets willen zeggen tegen drie „groepen".

Allereerst tegen onze padvinders: Doe wat je beloofd hebt, en hang anders je hoed aan de kapstok. Boven onze padvindersbeweging staat niet: Zorg dat je erbij komt!" Ik zou erboven willen schrijven met heel grote letters: „Je h o e f t er niet bij te zijn, je m a g!" Je hebt je padvindersbelofte op je erewoord beloofd te houden, je hebt je wet, je dagelijkse goede daad. Doe dat! Er zijn geen goede en slechte padvinders. Je bent padvinder of je bent het niet. En als je er geen bent trek dan ook geen padvinders-uniform aan.

Aan heel veel jongeren van ongeveer twintig jaar en ouder zou ik willen vragen: „Waarom sukkelt hier de hele jeugdbeweging met een tekort aan leiders?" Is het omdat men bij alles wat men voor 'n ander doet allereerst vraagt: Word ik er beter van? Wat brengt 't me op? (Als het voor jezelf is mag het gerust wat moeite of geld kosten).

We hebben in de padvindersbeweging en in de hele jeugdbeweging jonge mensen nodig (zo van rond de twintig en ouderen met 'n jong hart) om leiding te geven, om uit te breiden maar op de eerste plaats om te verdiepen wat we hebben.

Zo'n functie brengt geen cent op kan je zelfs geld kosten. Geeft alleen 'n hele hoop levensvreugde, de dankbaarheid van velen en 't gevoel iets te presteren voor land en kerk en je plicht te doen in 'n maatschappij. (met het risico door anderen voor gek versleten te worden).

En tegen zeer veel anderen zou ik willen zeggen: Jeugdbeweging is geen c h a r i t a s. De Jeugdbewegingen moeten almaar bedelen om kapitaal. Kapitaal voor gebouwtjes materiaal etc. 't Zijn de centen die de jeugdleiders vaak de nek breken. Dat is erg.

Jeugdbeweging is geen „goed werk". Men is pichiri, omdat men niet begrijpt, ja, ook veel ouders zelfs, omdat men niet begrijpt, dat de jonge mensen voor wie in de jeugdbeweging positief gewerkt wordt, het gouvernement, de werkman, het zakenleven zijn van de Antillen...... van morgen!

Derkx

Dioc. Comm. v.d. Kath. Verk. in de Ned. Ant.

Heer, ik heb tijd

Ik ben uitgegaan. Heer,
Buiten gingen de mensen.

Zij gingen,
Zij kwamen,
Zij holden,

De fietsen hadden haast,
De auto's hadden haast,
De vrachtwagens hadden haast,
De straat had haast,
De stad had haast,
De hele wereld had haast,

Zij holden om geen tijd te verliezen,
Zij joegen achter de tijd aan,
om de tijd in te halen,
om tijd te winnen.

Tot ziens, mijnheer, neem me niet kwalijk, maar ik heb geen tijd.
Ik kom nog wel eens terug, ik kan niet wachten, ik heb geen tijd.
Ik eindig deze brief, want ik heb geen tijd.
Ik zou u graag helpen, maar ik heb geen tijd.
Ik kan 't niet aannemen, want ik heb geen tijd.
Ik kan niet nadenken, niet lezen, ik heb het veel te druk, ik heb geen tijd.
Ik zou wel willen bidden, maar ik heb geen tijd.

Gij begrijpt het, Heer, zij hebben geen tijd;
Het kind speelt, het heeft nu geen tijd.... later....
De scholier moet zijn huiswerk maken, hij heeft geen tijd.... later....
De gymnasiast heeft zijn lessen en zoveel werk, hij heeft geen tijd.... later....

De jongeling doet aan sport, hij heeft geen tijd.... later....
De pas getrouwde man heeft zijn huis, dat ingericht moet worden, hij heeft geen tijd.... later....
De huisvader heeft zijn kinderen, hij heeft geen tijd.... later....
De grootouders hebben hun kleinkinderen, zij hebben geen tijd.... later....
Zij zijn ziek, zij moeten verpleegd worden, zij hebben geen tijd.... later....
Zij zijn stervend, zij hebben....
Te laat! zij hebben geen tijd meer.

Zo, Heer, rennen de mensen achter de tijd aan.
Zij trekken hollend over de aarde,

gehaast,
elkaar verdringend,
overladen,
verdwaasd,
overwerkt,

En zij komen er nooit, zij hebben tijdgebrek,
Niettegenstaande al hun inspanningen, hebben zij tijdgebrek,
Hun tijdgebrek is zelfs zeer groot.
Heer, Gij moet U in Uw berekeningen vergist hebben.
Er is ergens een vergissing over de gehele linie;
De uren zijn te kort,
De dagen zijn te kort,
De levens zijn te kort.

Gij, Heer, die buiten de tijd staat, Gij glimlacht wanneer gij ons met de tijd ziet worstelen.
Gij weet wat Gij doet.
Gij vergist U niet wanneer Gij de tijd onder de mensen uitdeelt.
Gij geeft aan ieder de tijd om te doen wat Gij wilt dat hij doen zal.
Maar men moet geen tijd verliezen,

geen tijd verspillen,
geen tijd doden,
Want de tijd is een geschenk dat Gij ons geeft,
Maar het is een vergankelijk geschenk,
Een geschenk dat men niet bewaren kan.

Heer, ik heb de tijd,
Ik heb alle tijd aan mijzelf,

Al de tijd die Gij mij geeft,
De jaren van mijn leven,
De dagen van mijn jaren,
De uren van mijn dagen,
Alle zijn ze van mij.

Het is mijn plicht ze rustig en kalm te vullen,
Maar ze dan ook helemaal, tot aan de rand toe te vullen,
Opdat Gij van hun smakeloos water een edele wijn make
Zoals Gij indertijd deed op de bruiloft van Kana voor de feestvierende mensen.

Ik vraag U deze avond niet, Heer, de tijd om eerst nog dit en dan nog dat te doen,
Ik vraag U de genade om in de tijd die Gij mij geeft,
bewust te doen wat Gij wilt dat ik doen zal.

(Uit „Zonder Wierook")

Vrijmoedige krabbels

De jeugd van vandaag ligt ons niet, ja, wij moeten zelfs voortdurend haat-gevoelens jegens haar onderdrukken. Nu zijn wij altijd eerlijk tegenover onszelf en dus hebben wij onderzocht, of het geen jalousie van ons kan zijn. Benijden wij haar misschien haar jeugd, nu wij zelf in een snel tempo bezig zijn, aftands te worden? Maar er is jeugd, vrouwelijke vooral, waaraan wij ons niet ergeren, integendeel! Die doet het ons wel betreuren, zelf niet meer jong te zijn, maar uit een dergelijke weemoed stamt geen haat. En de jeugd, die ons ergert, doet ons volstrekt niet betreuren, dat wij onze jeugd achter ons hebben. Zij maakt ons juist gelukkig met de last onzer jaren. Hoeveel beter is het, daaronder gebukt te gaan, dan, die last niet torsend, gevaar te lopen, je ook zo weerzinwekkend aan te stellen.

Het weerzinwekkendste vinden wij het vrijen, dat zij doet. Jeugd moet vrijen, natuurlijk, maar het vrijen van de hedendaagse jeugd is demonstreren. Zo juist, zijn wij slungels tegengekomen met een meisje aan hun zij, die haar hoofd op hun borst deed rusten. Nu, zo loop je niet, zo zit je. Als je zo loopt, kun je namelijk haast niet lopen, maar als je zo zit, kun je haast niet opstaan Brengt onbedwingbare vrijlustigheid deze kinderen er toe, zo voort te strompelen? Wij weigeren dit te geloven, omdat niemand vrijt voor zijn verdriet en om zichzelf te kwellen. Of er moet een abnormaliteit in het spel zijn, die straks geen onderscheid meer doet zien tussen omhelzen en wurgen.

Nee, die slungels en hun meisjes drijft een andere abnormaliteit. Het enige leuke voor hen in hun vrijen is, dat wij, die hen passeren, zien, dat zij vrijen. Als ze met elkaar alleen zijn, weten ze niet, wat ze met elkaar moeten aanvangen. Waardoor zij dan kunnen komen tot dingen die ze met elkaar niet aan te vangen hebben.

Het beste is, allemaal net te doen, alsof we het niet zien of het helemaal niets bijzonders vinden.

Een dezer dagen zullen wij eens gewoon een vuurtje aan zo'n slungel vragen.

Maar hij weet waarschijnlijk niet, wat vuur is.

H.H.

Zie ook pagina 5

Liever positief

In het weekblad „La Union" is een ingezonden stuk gepubliceerd, dat onze aandacht heeft getrokken. Het betrof de twee pagina's voor de jongeren in onze extra editie van vrijdag 2 oktober. De schrijver reageerde in zijn stuk op het commentaar van weer een ander, waarin laatstgenoemde stelde, dat zo'n jongerenrubriek goed is voor Europa waar de nozems leven en de jeugd en jongeren bijkans stikken in de problemen, maar niet voor Curacao Op Curaçao, in de Antillen in het algemeen, is niet bepaald behoefte aan een spreekbuis voor moeilijkheden van de jeugd en jonge mens. Waarop de ingezonden-stuk-schrijver op zijn beurt dus beweerde, dat hij er toch wel een heleboel in zag, in zo'n jongerenrubriek. Je weet nooit hoe en waar de problemen en moeilijkheden van de jonge mens schuilen en het is dan goed, dat zulke moeilijkheden......

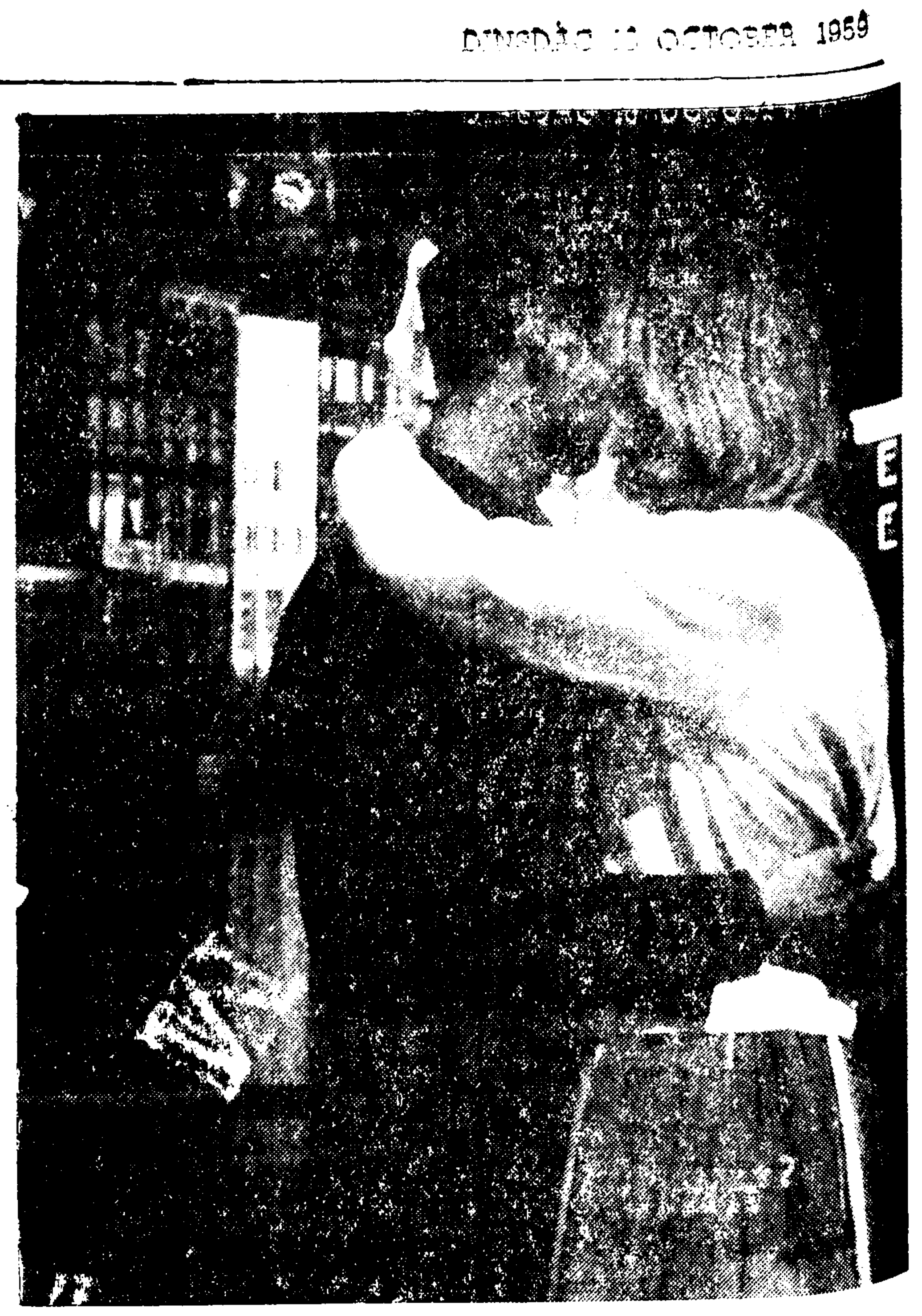
Stop! — hebben wij toen gezegd — wij willen even interrumperen, want zowel de ingezonden-stukken-schrijver als de man, waarover hij het heeft, zijn bezig een verkeerd idee te vormen van de bedoeling van onze jongerenrubriek. Het is namelijk bepaald niet de bedoeling, dat de rubriek een soort van lekenbiechtstoel wordt of een klachtenhoekje. Goed, als er moeilijkheden zijn, kom ermee op de proppen, doch veeleer gaat het in onze jongerenrubriek om de m o g e l i j k h e d e n.

Wis en waarachtig zal in onze jongerenrubriek ook het nozem-vraagstuk (zo het een vraagstuk is!?) wel aan de orde komen. Is daartoe nodig, dat we zelf nozem zijn, of er op onze eilanden een stel bij de hand hebben? Zijn we alleen maar jong voor onszelf en voor anderen binnen de kleine Antilliaanse gemeenschap?

Heeft alleen een nozem maar moeilijkheden en mogelijkheden?

Moeten we zeggen: Laat hem maar, hij is maar een nozem — of moeten (kunnen?) we zeggen: Verdraaid, hij zit in de puree, wat doen we eraan?

Die kant moet het uit met onze jongerenrubriek!

Zaken voor jonge mensen

Verantwoordelijkheid en initiatief

De padvinderij is de oudste vorm van jeugdwerk op Curaçao. Vaak worden hierbij de jongens- en meisjes organisatie door elkaar gehaald. De jongens zowel als de meisjes hebben echter over de gehele wereld een eigen organisatie, die wèl identiek is samengesteld en dezelfde grondslagen heeft. Hoe kan het anders, waar beide vormen van jeugdwerk door dezelfde persoon (Lord Baden Powell) zijn opgericht en op dezelfde grondslagen zijn gebaseerd. Padvinderij is geen sociaal werk. De opzet is niet om de jeugd van de straat te houden, doch om de jeugd te leren die eigenschappen te ontwikkelen, die de jongeren maakt tot bruikbare leden van de maatschappij. De methode, die gevolgd wordt is niet droog en saai, doch in spelvorm gegoten, die boeiend moet zijn voor iedere landaard. Een spel, dat uitgaat van zelfopvoeding is uiteraard een spel, dat eisen stelt aan de leiding, die moet zorgen, dat het spel volgens de internationaal vastgestelde regels gespeeld wordt.

De basis van het gehele spel is de belofte, die een padvindster aflegt na een bepaalde eisen te hebben voldaan, nl.: „Ik zal ernstig trachten God en mijn land te dienen, iedereen te **helpen waar ik kan, en de padvind**sterswet te gehoorzamen." Deze belofte wordt over de gehele wereld ieder jaar door alle padvindsters oud en jong, herhaald, en stelt hoge eisen, naarmate de persoon, die haar aflegt, ouder wordt en een meer verantwoordelijke positie in de organisatie bekleedt. Mensen, die deze belofte bewust beleven, moeten dus ook positieve figuren worden als ze volwassen zijn. Meisjes zullen dan goede en betrouwbare werkkrachten zijn en de gedachte, die achter deze belofte staat, ook uitdragen in het gezin Juist waar twee belangrijke eigenschappen in de tegenwoordige tijd zo vaak in het gedrang komen, nl. verantwoordelijkheidsbesef en initiatief is het belangrijk, dat deze twee eigenschappen bij uitstek aangekweekt worden bij de juiste toepassing van de spelregels van de padvinderij

Het Nederlandse Padvindsters Gilde is op Curacao een gewest van N.P.G. Nederland, dat een der oudste leden is van de Wereldbond. De spelregels worden op Curacao door de leidsters en de Gewestelijke Commissie zeer nauwgezet toegepast, waardoor N.P.G. Curaçao in de Western Hemisphere een goede naam heeft verkregen. Dit was ook de reden, dat de Wereldbond een beroep deed op N.P.G. Curaçao om Venezuela te helpen, wanneer dit land over zal gaan tot oprichting van een eigen meisjes-organisatie. Aan dit verzoek is, zoals bekend, dit jaar gevolg gegeven door leidsters van Venezuela op het kampeercentrum van het N.P.G. training aan te bieden.

Het N.P.G. werk sedert 1930 op Curaçao, heeft de laatste jaren constant 500 leden en een 40-tal leidsters met volmacht. De organisatie ontvangt geen enkele subsidie en heeft, behalve zes eigen clubhuizen, tevens een eigen kampeercentrum, dank zij de buitengewone medewerking van de heer Ricard Muskus. Voor meisjes is een eigen en beschermd kampeerterrein een noodzaak. Het N.P.G. omvat op Curaçao alle rassen en godsdiensten, die op Curaçao aanwezig zijn, en waar het gewest bewust geen onderverdeling in districten wenst, is de eenheid altijd bewaard gebleven, waardoor een hechte band bestaat tussen alle acht groepen, die gewest Curaçao momenteel rijk is.

M. WIJBRANDUS — DE BOER,

Gewestelijk Commissaresse,
N.P.G., gewest Curaçao.

Hij treuzelde, maar toen zei hij:

Ik wil priester worden

..Het plaatsje Huissen is gelegen op een afstand van een uur fietsen van Nijmegen, het is omgeven door velden vol appelbomen, perebomen en het heeft met zijn talrijke kassen waarin druiven maar ook tomaten gekweekt worden, echt de aanblik van een bloeiend, Nederlands fruit-dorpje. Vergis U echter niet, Huissen is een stad met oude rechten en previleges, die nog uit de middeleeuwen stammen. De echte trots van de Huissenaren zijn echter noch deze eeuwenoude rechten, noch hun zeer lekkere peren en bijzonder fijne appels. Neen, hun trots is het Dominicanenklooster; een oud, uitgebouwd kasteel midden in het dorp, neen, midden in de stad.

..Naar dat klooster toog ik dan onlangs om de professie bij te wonen van e Antilliaan Alejandro Paula, die in dit klooster zijn novitiaat, de eerste tree op de trap, die leidt naar het priesterschap had doorgebracht.

Intens verliefd zijn op GOD

Het was geen omvangrijke plechtigheid. De candidaten of beter gezegd de novieten namen plaats vóór het altaar en na het Veni Creator en een duidelijke uiteenzetting van de pater Prior van wat de professie-geloften inhielden, legden zij een voor een deze geloften af.

...Ik zat dus in die bekoorlijke oude kerk te kijken en te luisteren naar wat zich vóór mij op het altaar afspeelde. Maar ik was niet onder de indruk. Uit het latijn dat van heel ver tot mij kwam maakte ik op dat de novieten gehoorzaamheid aan de orde der Dominicanen beloofden en de geloften van gehoorzaamheid, zuiverheid en armoede aflegden. Ook dat bracht mij niet onder de indruk. Neen, heel eerlijk gezegd zat ik mij maar af te vragen, waarom ze het niet tegelijk deden, waarom ze niet allemaal één keer de Prior de geloften nazeiden en klaar. Waarom.....

Toen stond Alejandro Paula op, de Antilliaan, mijn vriend, en beklom de treden van het altaar: toen kwam ik onder de indruk. Een vreemde indruk moet ik zeggen, precies zoals wanneer je rechter buurman je zomaar op een avond komt vertellen, dat je linker buurman, die je jaar en dag hebt gekend, maar in wie je geen „koninklijke" kwaliteiten vermoedde, koning is geworden van een naburig land. Je hebt dan de neiging om te zeggen tot je buurman: „Je schertst..... Ik ken die vent allang en hij heeft nooit tegen mij gezegd, dat hij van plan was koning te worden. Kom nou, linker buurman, je schertst." Maar als die buurman weer weg is en je bent alleen, dan begin je na te denken, diep en lang. En peinzende kom je tot de ontdekking, dat het verhaal van je buurman over je andere buurman niet persé scherts hoeft te zijn. Je begint te twijfelen. Je begint je te herinneren, dat je rechter buurman heel vroeger en heel terloops iets heeft losgelaten van zijn „koninklijke" plannen......... dat het misschien toch waar kan zijn. Ineens bemerk je ook, dat je het zelfs prettig zou vinden als het waar was, als je rechtse buurman in wie je nooit „prinselijk" bloed had vermoed inderdaad de nieuwe koning van het naburige land was.....

Menens

Zo verging het mij die morgen in Huissen, toen ik besefte, dat wat Alejandro Paula, die vriend, die ik kortweg Jandi noem, nu bijna zes jaren geleden tegen mij gezegd had inderdaad menens was. Och, ik weet niet eens meer wat we die middag gedaan hadden, hij en ik. Misschien urenlang over alles en nog wat gekletst onder de tamarindeboom, die tussen ons huis in stond, misschien keerden wij terug van de Piscaderabaai of van een lange jacht-met-katapult op een verboden terrein van de een of andere oude Sjon. Ik weet alleen, dat Jandi op een gegeven ogenblik „raar" begon te doen. Hij had iets te zeggen die vriend van mij, maar durfde niet goed.

Dat ergerde mij. Ik was van hem gewoon, dat hij zei wat hij dacht en punt. Ik drong nog een tijdje aan, doch toen hij bleef treuzelen, werd ik boos en zei kortweg: Nou beste vriend, als je het niet vertellen wil, dan moet je het voor jezelf houden.

Iets zwarts

„Ik wil priester worden", zei hij toen. En hij keek me aan, verwachtend, dat ik in een schaterlach zou uitbarsten. Ik lachte niet. Ik begreep er doodeenvoudig niets van. Ik kon die woorden: „ik wil priester worden", helemaal niet met Jandi in verband brengen. Het begrip priester was iets zwarts in mijn jonge denken, iets voor oude, trieste mensen. Iets voor Goede Vrijdag en het kerkhof en een zwarte kist en schreiende lieden. Neen, niets voor Jandi! Misdienaar (hij was dat toen op Wishi bij pastoor Van Dijck) dat kon er nog mee door, dat kon ik nog associëren met heerlijke picnics aan de een of andere baai. De hele dag met pastoor of kapelaan weg. De hele dag genieten van zon en zee en van al de heerlijke dingen, die de pastoor of de kapelaan dan meenam om je mee te verwennen. Maar priester worden, neen, dat was niet voor gewone stervelingen als Jandi en ik, beslist niet.

Pastoor Henriquez, pater Romer..? Ik had hen telkens als ik hen zag nauwlettend gadegeslagen en was uiteindelijk tot de conclusie gekomen dat zij ook iets bovennatuurlijks hadden. Vooral vanwege de kale plek op hun hoofd.

Iets groots

Hoe kon nu mijn vriend Jandi, die ik zo goed en zo van dichtbij kende, zelfs durven menen, dat hij ook dat bovennatuurlijke in zich had, dat onbeschrijfelijke, mysterieuze iets dat elke priester voor mij vertegenwoordigde Was hij niet een beetje verwaand, verbeeldde zich eigenlijk niet een beetje teveel? Dacht hij soms, dat hij betér was dan ik, heiliger soms dat hij meende te kunnen worden waar ik slechts met eerbiedwaardige ontzag naar durfde te kijken... En hoe zou hij dan mijn vriend kunnen blijven? Hoe zou ik ooit van mijn leven „Jandi" tegen hem kunnen zeggen als hij in een wit, neen, zwart habijt, voor mij zou verschijnen.......?

Het waren merkwaardig genoeg juist deze gemengde gevoelens, het niet-begrijpen en de overweldigende nieuwsgierigheid, die maakten, dat ik mijn vriend niet uitlachte, maar aanspoorde om toch maar asjeblief door te zetten. Ik was trots bovendien. Ik had een vriend (eindelijk) die iets bijzonders, iets groots ging doen. Ik begreep er wel niets van (en had groot gezelschap in deze), maar ik was in de wolken......

Nieuwe kwaliteit

Zo dan zijn de jaren voorbijgegaan Jandi vertrok naar Trinidad voor het klein seminarie (ons juvenaat bestond toen nog niet!) en maakte snelle en goede vorderingen daar. Een jaar terug zag ik hem voor het eerst na lange tijd weer in Nijmegen bij zijn pleegouders, de heer en mevrouw Van Veen. Het viel mij direct op, dat hij boven alles blij was, uitgelaten zelfs, over het feit, dat hij binnen korte tijd zijn noviciaat zou beginnen. Hij was niet veranderd, neen, hij was dezelfde stevige, lachende Curaçaose jongen gebleven; ik kon zonder moeite nog zijn vriend van vroeger zijn. Maar hij had een nieuwe eigenschap, een nieuwe kwaliteit, die ik vroeger niet had opgemerkt, of die hij misschien vroeger niet had gehad, een nieuwe kalmte, een nieuwe vastberadenheid. Neen, ik zeg het verkeerd. Het was geen kalmte, het was geen vastberadenheid, het was zekerheid. O, hij sprak met mij over vroeger, zoals twee mensen doen, die elkaar in lange tijd niet hebben gezien, maar zijn zekerheid viel mij op, was zelfs in de blijde, maar toch ándere manier waarop hij nu lachte.

En nu, weer na een jaar begroette ik hem na zijn professie. Hij straalde.

Hij was blij, dat ik er was, ja. Snelde toen naar zijn pleegouders, naar pater Dijkman, de vroegere kapelaan van Wishi, die Jandi in het volgen van zijn roeping zo goed heeft geholpen.

Geschenken

Toen de eerste drukte voorbij was, maakte ik een praatje met hem.

„En hoe voel je je nu, Jandi?"

Hij keek me aan, zijn handen in de mouwen van zijn habijt — u kent dat wel — en zei toen bijna verlegen glimlachend: Jongen, ik kan je noch in het Papiaments, noch in het Nederlands zeggen hoe blij ik me wel voel.

„Je hoeft het heus niet te zeggen, Jandi", zei ik tegen hem. „Ik geloof dat ik begrijp hoe blij je je wel voelt."

Toen was hij weer weg. Er waren daar pastoor Lamers en pastoor Wolters en pastoor Leeuwenberg en pastoor Langveld (allen op vacantie in Nederland) om hem te feliciteren. Er waren geschenken uit Curaçao en brieven en boekenbonnen om hem nog blijder en nog gelukkiger te maken. Maar hij scheen dat alles eigenlijk niet te zien, het enige wat hem werkelijk blij scheen te maken was iets in hem zelf, dat hem helemaal vervulde.

Op een gegeven ogenblik hoorde ik hem dan ook tegen zijn pleegvader zeggen: „Oom Gee, vindt u het niet grappig: Ik doe net mijn gelofte van armoede en de mensen overladen mij met geschenken. Waarop oom Gee weer: „Dat wordt meer bij je volgende gelofte over drie jaar. En als je tot priester gewijd wordt, zul je handen tekort komen om alle geschenken te dragen."

Ik keek die twee aan, mevrouw en meneer Van Veen. Ze zaten naast pater Dijkman en de symboliek in de situatie viel mij direkt op, want als er drie mensen zijn aan wie Jandi steun gehad heeft gedurende de toch wel lange weg, die tot zijn professie heeft geleid, dan zijn het deze drie.

Het werd een gezellige dag daar op Huissen, met die vele blijde mensen, die pastoors-op-vacantie, die je weer eens lekker veel van de Antillen konden vertellen. Die gezelligheid had echt iets van een doopfeest zo op de Antillen, als we de muziek even mogen wegdenken, en een beetje meer de nadruk leggen op het element van geestelijke vreugde, dat in zo'n feit ligt besloten. En, zegt de heilige Thomas zelf ook niet, dat de professie gelijk staat met het doopsel om zo ze zeggen en evenals het doopsel alle zonden vergeeft.....?

Alles te doen

Ik dacht daarover na, de rest van de dag, pratend met Jandi of met andere mensen. Op een mysterieuze, misschien mystieke manier begon ik iets te begrijpen van hetgeen wij doorgaans roeping noemen. Geroepen worden voor het priesterschap betekent geloof ik, helder worden, ontzaglijk duidelijk kunnen zien ineens. Alles moet dan wegvallen lijkt mij, voor dat ene beeld voor je: God dienen en de mensen. En dat beeld wordt dan een zekerheid en die zekerheid moet dan volgens mij zo'n trekkende kracht hebben, dat je domweg niets anders wil. Het is verliefd worden ook, intens verliefd worden op God, zodat je bereid bent Hem over te volgen, waarheen Hij gaat; alles te doen, alle geloften af te leggen, die Hij je vraagt af te leggen. En daarvoor is nu durf en volharding nodig. En als je het zo opvat, dan komt het priester-worden dichter bij je. En dan ga je denken aan de Antillen en je vraagt je af: Het kan, we kunnen ook best een heleboel priesters hebben, want als de mensen op de Antillen op elkaar verliefd kunnen worden, waarom zouden ze niet op God verliefd kunnen worden.... Is het zo moeilijk om op Hem verliefd te worden? Deze gedachte vult je ineens helemaal. Het donkere hout van het klooster licht op, de muren schijnen niet zo zwaar meer en als je even later op het punt staat om afscheid te nemen van je vriend Jandi en je ziet hoe ineens opspringt als hij de bel hoort gaan voor de completen, dan begrijp je, dat die onmiddellijke gehoorzaamheid, die bereidwilligheid om God direkt te volgen, waar je zijn stem ook hoort, die zware verliefdheid op God.

Ik zou nu de vergelijking van de „middelste" buurman, die van zijn linker buurman hoort, dat zijn rechter buurman koning is geworden weer kunnen opnemen; ik prefereer u echter iets anders te zeggen: Let eens op die heel mooie maar vooral zinrijke woorden, die Christus zegt tegen de jongeling, die Hem komt **vragen wat hij moet doen om zalig te worden: „Verkoop al uw bezittingen, verlaat uw ouders en uw vrienden en volg Mij"....**

Heeft God ooit duidelijker aan de mensen gevraagd om op Hem verliefd te worden....?!

FRANK MARTINUS

Onder de Antilliaanse jeugd

Goede potentiële technische krachten

Wanneer ik gevolg geef aan het verzoek van de redactie van dit blad om enige woorden te wijden aan de jeugd van Curaçao, dan kan ik dit slechts doen door u iets te vertellen van de Shell-bedrijfsschool.

Immers jaarlijks vinden daar 75 à 100 Antilliaanse jongelui, niet uitsluitend maar wel hoofdzakelijk afkomstig van Curaçao, een plaats om opgeleid te worden voor diverse technische functies.

Het spreekt vanzelf, dat de school in de eerste plaats tot taak heeft goede vakmensen af te leveren. De technische ontwikkeling in deze eeuw stelt steeds hogere eisen aan de vakman en onze opleiding tracht ook in dit opzicht geheel „up to date" te blijven. Dit neemt echter niet weg, dat wij in de twee jaren, die de meeste leerlingen op de bedrijfsschool zijn, ons niet uitsluitend daartoe beperken. Karaktervorming is wellicht even belangrijk. Veel aandacht wordt dan ook besteed om de leerlingen de grote waarde bij te brengen van bv. teamspirit, verantwoordelijkheidsbesef, loyaliteit, eerlijkheid, hulpvaardigheid en last but not least discipline.

Op vele manieren trachten wij deze karaktereigenschappen te ontwikkelen. De primaire en belangrijkste vorming krijgt een kind thuis. Getracht wordt hierop aan te sluiten door contact te leggen en te onderhouden met de ouders van onze leerlingen, waardoor tevens veelal wordt bereikt, dat de ouders extra meeleven met het wel en wee van hun zoon.

Voorts wordt in klasseverband geprobeerd de jongens en gezond gemeenschapsbesef bij te brengen o.m. door de leiding te aanvaarden van zelf gekozen „klasse captains". Het behoeft geen betoog, dat in dit verband ook het sportonderwijs een belangrijke taak vervult.

Vele lezers zullen wellicht willen weten hoe mijn ervaring is met deze groep Antilliaanse jongeren.

Gelukkig kan ik hierop een gunstig antwoord geven. De resultaten van de leerlingen op school zowel als van de ex-leerlingen, van Shell-werknemers in het bedrijf zijn bevredigend te noemen.

Eerlijkheidshalve zij hierbij aangetekend, dat bij aanneming wel een zorgvuldige selectie wordt toegepast.

Het is mij gebleken, dat onder de Antilliaanse jeugd goede potentiële technische krachten te vinden zijn, iets wat mij niet verwondert, gezien de vele reeds jaren lang in ons bedrijf werkzame oudere Atilliaanse skilled en highly skilled werknemers.

Het is voor ons allen, die aan de school verbonden zijn, iedere keer weer een grote voldoening om na twee jaar opleiding in de ruimste zin van het woord de groep „jongens" als jonge enthousiaste werknemers van de Shell Curacao de school te zien verlaten en de poort van het bedrijf te zien binnengaan.

Wij vleien ons met de hoop, dat de Bedrijfsschool op haar wijze een bijdrage levert tot de vorming van de jeugd van Curacao.

W. P. KEUN
wnd. Hoofd Bedrijfsschool
Shell Curaçao N.V.

Radio en Televisie

......het kinderlied......

CUROM

(346,8 meter)

DINSDAG

15.15- Een kwartier met Bing Crosby;
16.30- Jukebox Bonairiano;
18.00- Regeringsuitzending (Pap.);
18.10- *Noticia na Papiamento;*
18.20- Variedad Musical;
18.30- „The Voice of Israel", in samenwerking met de Isaralische consul op Curacao;
19.00- Regeringsuitzending (Ned.);
19.10- *Nieuwsberichten;*
19.15- Palacios-programma (Ned.);
19.45- De lichte toets met Antilliaanse muziek;
20.45- Het programma van de Overzeese Gas- en Electriciteits Maatschappij;
21.15- Uitzending C.C.C.: causerie over het kinderlied van Curacao door mej. Sonia de Castro (met demonstraties);
21.30- „De Stem van Amerika", het wekelijks door Max Tak voor de Curom geselecteerde programma;
22.00- „Musical Nightcap".

WOENSDAG

07.00- *Nieuwsberichten;*
07.10- Gevarieerd ochtendprogramma met tijdmeldingen;
08.15- Koor en orkest van Les Baxter.
10.30- Klassieke muziek: het Rias symphonie orkest o.l.v. Ferenc Fricsay speelt de symphonie nr. 29 in A groot van Mozart;
11.15- Herhaling groeten uit Nederland;
11.55- *Noticia na Papiamento;*
12.03- Lunchmuziek met het orkest van Victor Young;
12.30- *Berichten ANP- en Curom-nieuwsdienst;*
12.40- Platenmatinee;
13.00- Zwertocht door de Latijns-Amerikaanse muziek (selectie: Lucile Haseth);
13.30- Bandopname van de NRU;
14.00- Concert voor piano en orkest van Alphonse Stallaert;
15.15- Een kwartier met Rens van Dordt;
16.30- Hora infantil bao di direccion di Sra. Laura Hart;
17.00- Peticiones y cumpleaños;
18.00- *Noticia na Papiamento y variedad musical;*
18.15- Variedad Musical;
18.30- Voor de Nederlandse Koopvaardij;
19.45- De lichte toets met muziek uit de Ver. Staten;
20.45- Bandopname van de NRU;
21.15- Attentie voor Ellis Juliana;
21.30- „The Philips Music Box";

AVROS

(328 meter)

DINSDAG

17.45- RVDS-uitzending („Dit is Uw land");
18.00- Nieuwsberichten;
20.00- Canciones del corazon door trio Los Panchitos;
20.30- Sranan bromtjie, een programma van Surinaamse poëzie en proza;
21.00- Music for the Golden hours.

WOENSDAG ...

07.15- Een kwartier met Renato Carrosone;
07.35- Populaire platenparade;
8.00- Hawaiian magic;
10.15- The world of jazz, een programma van The Voice of America;
11.15- Klanken van eigen bodem;
13.00- Teenage hour;
14.50- Nieuws in het Hindi;
15.30- **U vraagt, de Avros draait;**
17.45- RVDS-uitzending (middenweek-commentaar);
18.15- Militair allerlei;
19.45- Gesproken brief uit New York (door Max Tak);
20.00- Woensdagavond-concert.

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

16,85, 19.45 en 25,18 meter

DINSDAG

18.15- International programma;
18.30- Veertiendaags overzicht van het werk der Verenigde Naties, door Bernard Person;
18.40- Caraibisch programma;
19.20- Persoverzicht;
19.38- Geestelijke liederen;
19.50- Landbouwpraatje, door Mels v.d. Meeberg;
20.00- Stemmen uit het Moederland (liedjes of groeten);
20.25- Beursnieuws;
20.30- Nieuws;
20.45- Ter overdenking, door Rector A H. Schlütken.

WOENSDAG

18.15- Disconieuws;
18.45- De groeten voor Suriname (met Sieg Lochem en Tom Pape);
19.10- Herinneringen aan de amusementswereld van vroeger, door Alex de Haas;
19.55- Nabeschouwing van de wedstrijd in de voorronde van het Olympisch voetbaltoernooi tussen Nederland en Ierland;
20.00- Van calypso tot cha-cha-cha;
20.30- Nieuws;
20.39- Commentaar op het nieuws;
20.45- Ter overdenking, door ds. G. R. Visser;
21.00- Spaans programma.

RADIO CARACAS

MAANDAG

Maandag tot en met vrijdag

NIEUWS

..., ...48, 15.55, 16.55 18.35, 18.55 ..., 22.00 en 23.00 uur.

ONTWIKKELING EN OPVOEDING

7.15- en 8.15 uur.

HOORSPELEN

8.30, 9.11, 9.29, 9.47, 10.10, 10.26, 10.45, 13.30, 13.45, 18.15, 19.00 en 19.15 uur.

BASEBALL

Dinsdag en vrijdags telkens om 21.00 uur

RADIO CARACAS TELEVISION

DINSDAG

15.00- Por el de la cerradura;
16.00- Estudio de Hector Monteverde;
18.00- El show de Renny;
19.15- La novela Ace;
19.30- No diga si, no diga no;
20.00- El observador Creole;
20.15- Su novela Palmolive;
20.30- Suspenso con Alfred Hitchcock;
21.00- La novela Camay;
21.15- Cortos cinematograficos;
21.30- Concierto Firestone;
22.00- Por mundo de la cultura;
22.30- Cineprograma.

WOENSDAG ...

7.30- Lo de hoy;
9.30- Papa Noel (Concurso);
10.00- El calendario de Maria;
10.30- Cosas de mujeres;
11.15- La perfecta ama de casa;
12.00- El show de las doce;
13.15- Su novela Fab-vorita;
13.30- El imparcial television;
14.00- Cortos cinematograficos;
14.30- Club femenino.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

89. — Op één na zijn de hoofdmannen nu ontwapend en het is juist deze laatste, die weigert Erwin te gehoorzamen. Op het moment, dat de jonge Noor zijn hand uitsteekt, sluiten zich de harige knuisten van de zeerover om zijn pols. „Blijf af", snauwt hij. „Ik laat niemand mijn wapens afpakken." Erwin grijnst. Een lachje, dat Eric haast rillingen bezorgt. Dan zonder dat iemand precies kan zien hoe het gebeurt, buitelt de opstandige piraat eensklaps over Erwins schouwer heen en smakt ... meters verder tegen de grond, waar hij verdoofd blijft liggen. ... zegt Erwin minzaam zonder nog een ogenblik naar de kerel om te ... Hij voegt zich achteloos bij de overige hoofdmannen en buigt vo... „Hier staan wij, heer koning. Beslist thans wat ge met ons doen...

New Yorkse Beurs

Het bericht, dat president Eisenhower thans ook heeft ingegrepen in de staking in de staalindustrie had gistermorgen op de New-Yorkse effectenbeurs een gunstige invloed. Staalfondsen konden hierdoor herstellen en ook andere afdelingen gaven koersstijgingen te zien. In de namiddag deden winstnemingen een deel van de stijging weer verloren gaan doch autofondsen en oliefondsen bleven vast. De markt sloot zeer prijshoudend. De aandelenomzet bedroeg 1.750.000, de kleinste omzet sinds 28 februari 1958, de obligatieomzet bedroeg dlr. 3.310.000. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1113 waarvan hoger 571. lager 314 en onveranderd 228.

De koersen waren heden als volgt:

American Tel and Tel 79
Anaconda Copper 60 1/4
Bethlehem Steel 56 7/8
Dupont de Nemours 258 1/2
General Electric 77 3/4
General Motors 55 3/4
International Tel and Tel 37 1/4
Royal Dutch 42
Shell Oil 71 5/8
Standard Oil of New Jersey 47 3/4
U. S. Steel 101
Canadian Pacific 26 3/4
International Nickel 95
Royal Dutch Am. Shares 68 bieden
KLM 34 1/2 bieren
Aluminium Company 111 1/2
Dow Jones 638,55.

Amsterdamse Beurs

De markt was vandaag verdeeld doch met merendeels iets lagere koersen van de internationale waarden. Kon. Olies echter vormden een uitzondering en lagen vast in de markt ingegevolge Wallstreet. De handel was ook vandaag niet van grote omvang. Scheepvaarten en Staatsfondsen vrijwel op het vorige slotniveau terwijl de leidende Cultures iets hoger noteerden.

Kon. Olie 156.80
Unilever 646 1/8
Philips 640
Philips Pref 241
AKU 373 1/8
Scheepvaart Unie 141 1/2
KNSM 157 1/4
KPM 134 1/8
Ned Hannelmij 231
Nat Handelsbank 155 1/4
HVA 148 3/4
Amsterdam Rubber 109 7/8
Dell Mij 172.80
3% Nederl '47 92 1/16
HAL 156 3/4
Walvisvaart 111
Amsterdamse Bank 310 1/4
HBU Cert 245
Billiton 2e 320 1/2
Overzeese Gas 258
Borsumij 69 1/2
Lindeteves 139 1/2
Rotterd Bank 2?4 3/4
Curacaose H Mij 164 1/4
W M Muller 313
KLM 124
Hoogovens 598
Nievelt Goudriaan 136 5/8
Excelsior 130
Ant Bronwerij 235
Rott Lloyd 145
Stokvis R. S. 183 3/4
Lening Ned Ant 100
Bank Ned gem. 4 1/2% '58/59 99 15/16
Bank Ned gem 6% 1957 109 1/4
Bank Ned gem 5 1/4% 1958 104 1/4
4 1/4% Nederl 1959 97 7/16

ANP-CBS-Beursindices:

Intern Concerns	438.25
Industrie	226.30
Scheepvaart	153.24
Banken	175.27
Indon Fondsen	134.63
Algemeen	304.07

In een adverentie in de weekeind-editie van het Westduitse dagblad voor de zakenwereld „Handelsblatt" is medegedeeld dat begin 1960 in 300.000 exemplaren het eerste nummer zal verschijnen van Capitol, een volstrekt onafhankelijk nieuw Europees tijdschrift, bestemd voor de Europese intellectuelen, dat in het Engels, frans, duits en italiaans gesteld zal zijn.

hollandse nieuwtjes

Het is dan zover dat de industrie in Geertruidenberg kan ontvangen worden op een manier zoals de industrie zulks wenst: met een lagere technische school. Het gebied van West Brabant is op dat gebied altijd achtergesteld geweest bij dat van de rest van Nederland. Sinds enige dagen echter is er een riant schoolgebouw voor het lagere technische onderwijs geopend. Vijfhonderd leerlingen hebben er onderdak gevonden.

●

Woensdag 21 october zal het nederlandse elftal tegen Duitsland uitkomen. Nadat de competitiewedstrijden van de 18e october gespeeld zijn zullen de spelers zich verzamelen in de buurt van Arnhem of Nijmegen om daarna naar een kamp in de omgeving van Duisburg te vertrekken, waar zij een soort „retraite" zullen doormaken als voorbereiding op de belangrijke wedstrijd.

●

30 september zat een amerikaanse majoor-vliegenier, als instructeur werkzaam op Schiphol, dronken achter zijn stuur. Hij veroorzaakte wel geen ongeluk, maar het viel een chauffeur van een vrachtwagen die achter hem reed op, hoe de man over de weg zwabberde. Dat was echter niet verwonderlijk, want de majoor verklaarde na aanhouding door de gewaarschuwde politie dat hij in tien uur tijds zeker tien glazen whisky op had, terwijl hij de laatste dagen geen nachtrust had genoten. Dezer dagen stond hij voor de rechtbank in Haarlem die hem een boete oplegde van drieduizend gulden subsidiair twee maanden hechtenis. De Officier had drie weken arrest geëist.

●

Jan Hein Donner is de tweede Nederlander die zich grootmeester mag noemen. Tijdens het jaarlijkse internationale schaak-congres van de Fide (de internationale bond) werden drie spelers tot internationaal grootmeester benoemd.

●

Leidse sterrenwacht.

Staatssecretaris Roolvink is voorstander van een „sluit-de-deur-regeling" welke aan het kantoorpersoneel een onafgebroken rusttijd garandeert van 36 uur. Uiteraard is die regeling bedoeld voor eenmaal in de week.

●

Prins Bertil van Zweden heeft een kort bezoek aan Nederland gebracht. Tijdens dat onofficiële bezoek heeft hij o.a. in Amsterdam een Zweedse tentoonstelling geopend. De Prins is ook naar Eindhoven geweest, waar hij een bezoek bracht aan de DAF-fabrieken. Tijdens dat bezoek heeft hij een autorit gemaakt met de kleine DAF. Bij zijn vertrek verklaarde hij dat het DAFje aan de eisen voor een auto in dat genre volkomen voldoet. Of het veel kans maakte om in Zweden ingevoerd te worden, kon hij echter niet direct zeggen.

●

Max Tailleur is na een tournee van ruim twee maanden weer in Amsterdam teruggekeerd. In negen landen van het Verre Oosten, Australië en Nieuw Guinea gaf hij 44 voorstellingen. Hij vloog in die twee maanden ruim 41.000 mijl. Precies zes dagen bij elkaar heeft hij in de lucht doorgebracht. Inmiddels is hij al weer voor de televisie opgetreden.

●

Maandag 19 october zal minister Marijnen in Zuid-Laren een landbouwexpositie van allure openen. Het is de elfde officiële landbouwbeurs. Uit het buitenland wordt grote belangstelling verwacht. De beurs wordt geopend aan... vooravond van de Zuidlaarder markt, de dag van de oudste paardenmarkt in Europa. Men verwacht meer dan 150.000 bezoekers.

●

Een nieuwe Katwijkse motorkotter de K.W. 156 heeft in Kopenhagen op een grote visserijbeurs liggen pronken als een onderdeel van de Nederlandse deelname. Op haar terugtocht naar Nederland moest het schip melden dat zij moeilijkheden hadden voorgedaan. Verder varen achtte men niet ... antwoord zodat men maar ... drijven, ten noordwesten ... Esbjerg. Een zeesleepboot ... naar de plaats waar de ko... zich bevond. Bij aankomst wa... de moeilijkheden blijkbaar ... holpen en deed de motor ... werk weer.

DE CARNAVALSMOORD

door MARTIN MONS

2

„Nee, afblijven! Niet zoeken! Nemen wat ik oe geef!" bruit hij met een sappig Brabants accent en geeft een gichelende geisha, die over zijn schouder een taartje poogde te bemachtigen, een stevige tik op de vingers.

„Oei!"

„Jao, oei! Dan motte maor nie zo brutaol zijn, meske," zegt de schoorsteenveger en leegt de inhoud van zijn glazenspuit in haar gezicht. Haar gekrijs verdrinkt in het lawaai van een orkest, dat juist dwars door de zaal trekt: „Allee, jongens, der achter aon!" Na een paar vergeefse pogingen om uit te breken laat de magere clown zich berustend in de winde wervel meevoeren.

HOOFDSTUK II

Mr. Louis Arnold Smeenk, griffier bij het kantongerecht, leunt het bonzend hoofd op de handen en staart met niets ziende ogen naar buiten, waar een miezerig motregentje neerriezelt. Op zijn voorhoofd schrijnt de as van het kruisje, dat hij vroeg in de morgen haalde. Een schrijnen dat het einde van het carnaval bezegelt.

Mr. Smeenk zucht. Nu de rooskleurige sluiers van de carnavalstijd weer zijn opgetrokken, grijnst hem opnieuw de grauwe werkelijkheid van elke dag aan. Met innige weerzin kijkt hij de rommelige huiskamer rond. De met gebarsten imitatieleer beklede meubelen laten op de afgesleten hoeken het witte doek zien, het vloerkleed is vaal en afgelopen. Op een stoel slingert een snoezelige clownsmuts, van de ingedeukte punt wijst een pauweveer, nietig geknakt, naar de vloer.

Mr. Louis Arnold Smeenk zucht weer, een wrevelige zucht. In de grauwe morgen lijkt hem het leven even uitzichtloos als een blinde muur. Verleden jaar om deze tijd. Ja, toen was alles anders geweest. Toen leek de zo vurig begeerde kantonrechtersplaats, eindelijk binnen zijn bereikt. Hij was bij de minister geweest, had toezeggingen ontvangen...... Toezeggingen...... nu, ja...... In allen gevalle geen zinnig mens had er aan kunnen twijfelen of zijn benoeming stond vast. En toen opeens die kerel uit Den Haag, een kerel met titel en relaties.. .. Hij bijt de tanden op elkaar als hij denkt aan die onberispelijk geklede figuur — geen goedkope confectie voor Jhr. Mr. Van den Bronck — die niet alleen de plaats heeft ingenomen, waarop hij zo vast had gerekend, maar die hem het leven tot een hel maakt met zijn voortdurende speldeprikken, hem telkens weer doet voelen, dat hij een mislukkeling is zonder toekomst, de eeuwige griffier Eigenlijk was alles hem steeds tegengelopen. Oom Lou ook...... Oom Lou, zijn peetoom, die ieder jaar minstens twee maal op sterven lag...... Oom Lou, die er warmpjes inzat en zijn petekind zo dikwijls te verstaan had gegeven dat, bij zijn dood...... Eigenlijk waren ze zeven jaar geleden zo'n beetje op oom Lou getrouwd. De oude heer was toen zo minnetjes geweest, dat dokter Elinckx er van overtuigd was, dat hij de winter niet halen zou.

Nu, na zeven jaar, leefde hij nog en liet zijn neef blijken, dat hij hem maar heel matig geslaagd vond. Wie weet of de oude baas op een kwade dag zijn testament niet nog eens veranderde. Misschien had hij het al gedaan. De notaris zou je niets laten merken. die was zo dicht als een pot. En dan? Och, het leven zou zijn oude gangetje blijven gaan, een taaie, slijmerige stroom. Het namaakleer van de stoelen zou hoe langer hoe meer zijn wit katoenen ondergrond etaleren, het kleed zou steeds kaler worden. Het aanschaffen van een nieuw kledingstuk, een onmisbaar boekwerk, een permanent voor Jeannette, het zou alles dezelfde haast onoverkomelijke moeilijkheden blijven opleveren. Uit de belendende kamer klinken drenzende kinderstemmen. Chiel moet met september al naar de grote school...... Waar ter wereld haalt hij straks het geld voor de jongen zijn studie vandaan? Eigenlijk kon hij hem even goed naar de ambachtsschool sturen. Waarom moest de jongen met alle geweld studeren? Om eenzelfde leven te lijden als zijn vader? Een leven van fatsoenlijke armoe, van krampachtig stand ophouden en een wanhopig pogen mee te doen, dat resulteerde in avondjes, waarop de slappe thee met goedkope koekjes werd gevolgd door sandwiches met margarine en wijn van de kruidenier geschonken in glazen uit de Hema?

Lusteloos wendt hij de ogen naar zijn binnentredende vrouw. O, goden, wat ziet ze er weer onverzorgd uit. Die oude verschoten ochtendjas, dat piekerige haar. Eigenlijk had ze een nieuwe permanent broodnodig. Maar ze zouden uiterst zuinig moeten zijn om de carnavalsuitgaven weer goed te maken. Nu ja, een beetje meer zorg aan haar uiterlijk besteden kon ze toch wel, dat kostte niets. Met gefronste wenkbrauwen ziet hij toe, hoe ze gehaast gaat zitten en de trekpot van het lichtje tilt. In een goudbruine straal plenst de thee in de kopjes.

„Zeg. Lou, moet je horen, Neeltje komt daar zo net binnen en......"

„Zo? Dat is dan maar tijd ook, ze is meer dan een half uur te laat. Heb je het haar eens flink gezegd?"

„Ja. Nee. Moet je horen. Weet je, wat ze vertelde?"

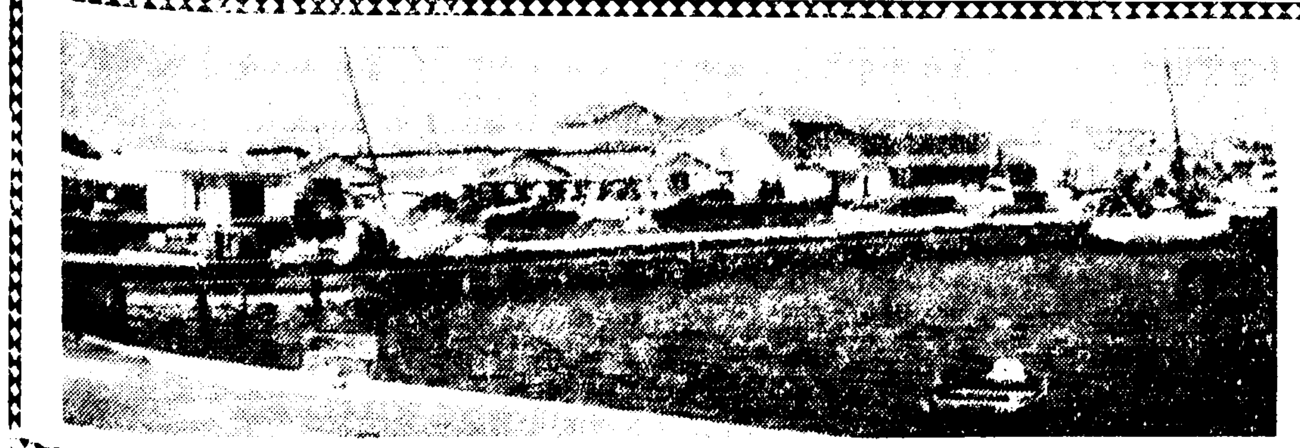
„Nee, hoe ter wereld zou ik dat weten?" Dat domme geklets ook van Jeannette! Wat gingen hem die eeuwige meidenpraatjes aan! Jasses, waarom nam ze nu geen behoorlijke hap? Dat idiote geknabbel alsof ze een muis was. Als ze niet ophield ging hij nog schreeuwen of gooide haar iets naar het hoofd. Ze zou je tot moord kunnen...... Mijn hemel, wat was hij idioot prikkelbaar, zeker the morning after.

Omstandig legt ze het stukje beschuit neer, dan, opeens platst ze er uit: „De kantonrechter is dood."

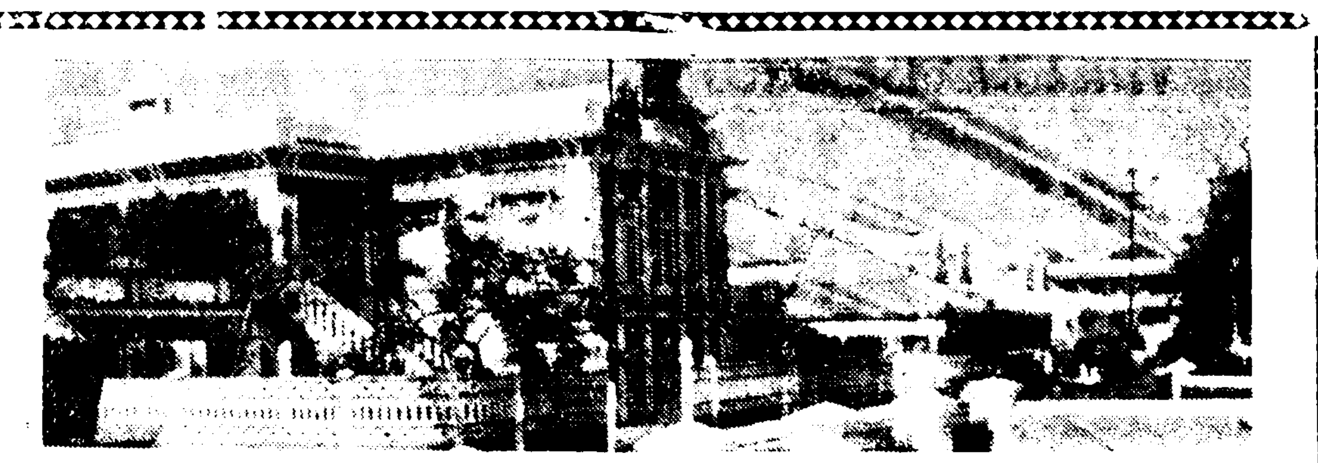
„Wie? Wat? Van den Bronck dood? Je bent niet wijs Gisteravond was hij nog zo gezond als een vis."

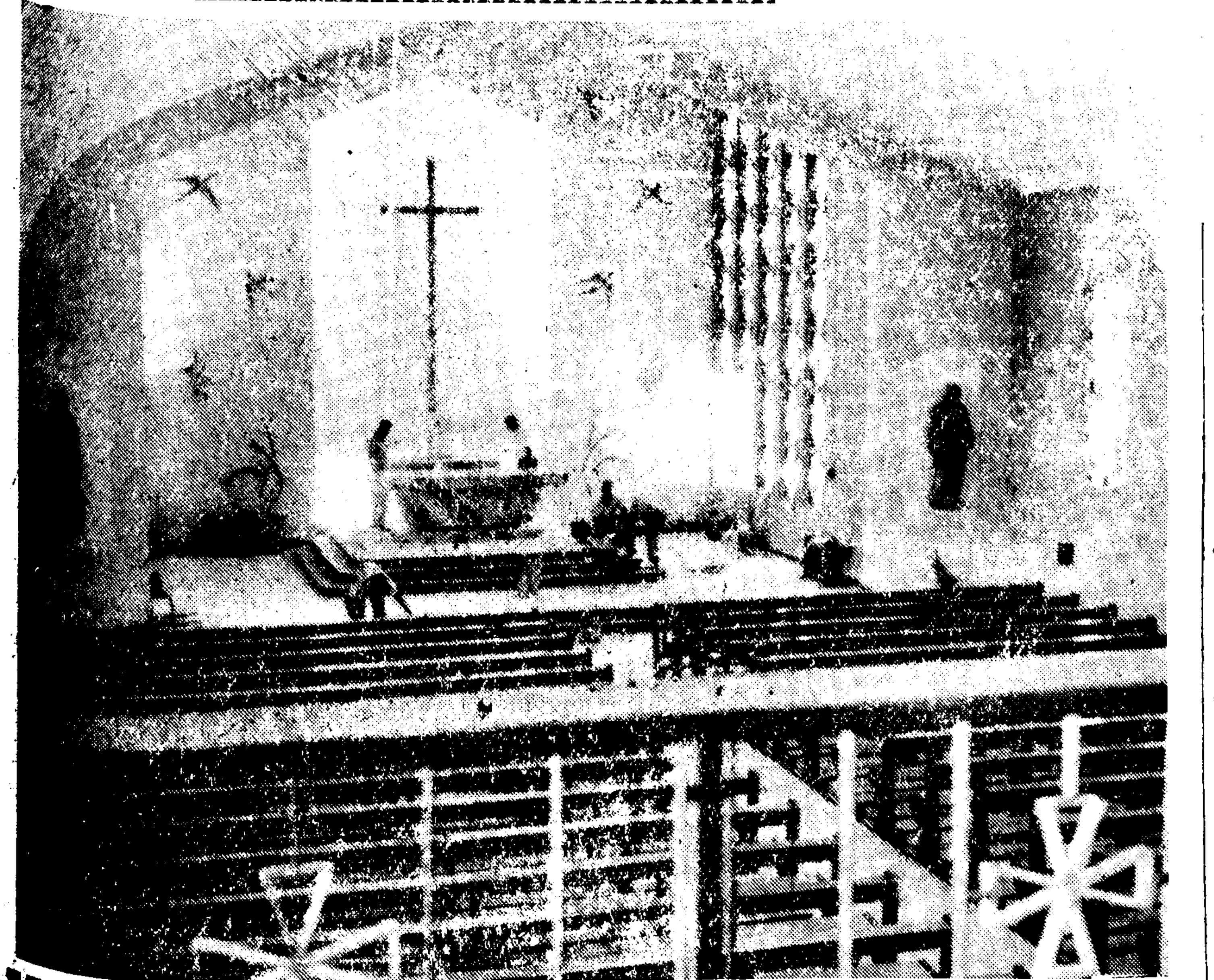
„Hij is dood." Ze knikt nadrukkelijk en zet een dubbele kin als een kropduif. „Neels vrijer is immers bij de politie? Nou, en die was er zelf bij toen ze hem vonden. En weet je waar ze hem gevonden hebben? Op de trappen van het kantongerecht!"

(Wordt vervolgd).

ARIBA ARUBA

Nieuwe Fatimakerk ingezegend

„Een geschenk aan het volk van DAKOTA"

Oranjestad. — Onder grote belangstelling, zowel van officiële zijde als van de kant van de parochianen werd gisteren de nieuwe Fatimakerk, waardoor Dakota een zelfstandige parochie is geworden door Z. H. E. Monseigneur Holterman ingezegend. Onder de aanwezigen zagen wij de wnd. gezaghebber, de heer O. S. Henriquez, de gedeputeerden I. de Cuba en F. Wernet, van de Lago direktie, de heren Donovan en Teagle, het hoofd van de dienst van Openbare Werken, de heer N. Schuit. Voorts waren aanwezig de bouwpastoor, de Z. E. Pastoor Burgemeester, de Provinciaal van de Paters Lazaristen, vertegenwoordigers van de geestelijkheid op Aruba en een groot aantal Soeurs en Frères.

Op het feestelijk met vlaggen versierde Kerkplein hadden zich voor de plechtigheid de padvinders van de St. Franciscusgroep, padvindsters en de parochianen van Dakota opgesteld.

Monseigneur Holterman, vergezeld van zijn sekretaris, de Z. E. Pater van Weerelt en geassisteerd door de Z. E. Pastoors Burgemeester van Oranjestad, en Weenink van Santa Cruz, uit welke twee parochies de Na uitvoerig aan allen dank te hebben gebracht, richtte Monseigneur zich tot Pastoor Lensen om deze geluk te wensen met zijn Kerk en tot de parochianen om als het ware de Kerk aan hen over te dragen.

Voor ons katholieken, is de Kerk niet een plaats waar men heen gaat als naar een sociaal centrum.

Het voornaamste is voor ons, dat wij hier gemeenschap kunnen zoeken met God en deel kunnen hebben aan het dagelijks Misoffer. Het Misoffer is het voornaamste van alles. Pastoor Lensen, aldus vertelde Monseigneur, komt uit een parochie in Curaçao, die bekend staat om zijn grote devotie en trouw Kerkbezoek nieuwe van Dakota, toegewijd aan O.L.V. van Fatima, is ontstaan, bad voor en zegende vervolgens de buitenmuren van de Kerk. Voorafgegaan door Misdienaars schreed Monseigneur vervolgens de Kerk binnen.

Daar werden opnieuw de voorgeschreven gebeden gezegd en vervolgens werd het gebouw ook aan de binnenzijde ingezegend.

„Dit is Uw Kerk".

Monseigneur bracht dank uit aan de overheid en de Lago voor de spontane en hartelijke steun. Voorts aan alle anderen die hielpen om deze prachtige Kerk tot stand te brengen. Een byzonder dankwoord richtte de Bisschop tot Pater Kruidenberg, dank zij wiens onvermoeide arbeid deze Kerk thans als een geschenk kan worden aangeboden aan het volk van Dakota.

Moge het op Dakota al niet anders zijn en moge de bevolking ook daar steeds weer in grote getale ter Kerke trekken om eer te betonen aan God en van voortdurende dankbaarheid te getuigen.

Dit is Uw Kerk, aldus Monseigneur: Uw Kerk die gij als het grootste geschenk en ter completering van Uw wonwijk ontvangt.

Nadat in processie en voorafgegaan

door een schare van bruidjes het Allerheiligste door de Pastoor de Kerk was ingebracht, werd een plechtig Lof gehouden en zegende Monseigneur de aanwezigen.

Receptie.

In de Dakota club werd na afloop van het plechtig ceremonieel een receptie gehouden, en werd onder meer een heildronk ingesteld. De Z. E. Pastoor Kruidenberg sprak woorden van dank aan het adres van allen die hebben geholpen om de Kerk tot stand te brengen.

Pater Kruidenberg bedankte allereerst de bisschop, waarna hij tevens dank uitbracht aan het bestuurscollege, pastoor Burgemeester, de confraters, de frères, in het bizonder frère Anselmus, frère Antoon (bisschoppelijk opzichter bij de bouw) en de zusters. Bijzondere waardering en dank ging uit naar de heer Alkema, die belangeloos de architectuur had verzorgd. Pater Kruidenberg noemde het opmerkelijk, dat een protestant dit had gedaan.

Voorts werd er dank uitgebracht aan het aannemersbedrijf Ortiz dat meer gedaan had dan verwacht werd, aan de uitvoerder Dominico Bermudes, aan de firma Interconti, de firma Loonstra, de bouwmaatschappij Aruba, die het schilderwerk en de tekeningen uitvoerde, de Sociedad de Fatima voor de collectes, de Liga di Santa Agnes, de Liga di Maria van San Nicolas, de particuliere clubs, Maria Fabia Croes, het Centro Apostolico en de vele vrienden en vriendinnen — zowel katholieken als niet-katholieken — die geholpen hebben. Tot slot dankte pater Kruidenberg de vertegenwoordigers van pers en radio.

Monseigneur, Pater van Weerelt en de pastoors Burgemeester en Weenink betreden de nieuwe kerk.

Ter receptie werd aan de hoofdtafel plaatsgenomen door (van links naar rechts) de gedeputeerden I. de Cuba en F. Wernet, Bert Teagle van de Lago, de heer Donovan, eveneens van de Lago direktie, de wnd. gezaghebber, de heer O. S. Henriquez, Monseigneur Holterman, de Provinciaal der Lazaristen, Pastoor Lensen van de parochie van Dakota, Pater van Weerelt en Pastoor Weenink.

Cursus van „Politie en maatschappij" gestaakt

Oranjestad. — In overleg met de politieofficieren, die de cursus voorbereidden moest de Volksuniversiteit helaas besluiten om de reeks van causerieën over politie en maatschappij te staken, in verband met te geringe belangstelling.

Suriname-avond in schouwburg.

In voorbereiding is een „Suriname" avond, welk in de schouwburg wordt gehouden. Het betreft hier een reprise. In Sint Nicolaas bestond voor de geboden films grote belangstelling.

Het is het bestuur van de V.U. gelukt om een bridge cursus van zeven weken te organiseren. Cursusleider is de heer Bosman, die bereid is om 2 parallellopende cursussen te geven, een te Sint Nicolaas de andere te Oranjestad. Het aantal deelnemers is beperkt, slechts 20 personen per cursus, (vijf groepen van 4). De deelnemers moeten lid zijn (worden) van de V.U. Deelnemers hebben mee te brengen een stel bridgekaarten, potlood en papier.

De cursus te Oranjestad vangt aan op 4 november (woensdag) C.C.A. gebouw.

In St. Nicolaas zal de cursus gegeven worden in Club Suriname. De begindatum wordt nader bekend gemaakt.

De voorzitter van de VU heeft ingaande 1 december zijn ontslag aangeboden, wegens aanstaand vertrek naar het buitenland.

Lof voor Shell Oil Co.

Onrust in oliebedrijven van TRINIDAD

Spoedig worden wilde stakingen verwacht

(Van onze correspondent)

Port of Spain. — Er heerst onrust in de oliebedrijven van Trinidad. De Texaco-maatschappij vreest, dat wilde stakingen spoedig zullen uitbreken. De stemming bij de Apex en Trinidad Petroleum Development is eveneens bijzonder depressief.

Werknemers hebben in de loop van dit jaar herhaalde malen gewezen op de povere salarissen, die de maatschappen betalen. Van hun kant houden de maatschappijen vol, dat deze salarissen redelijk zijn.

De directies wijzen ook op de vaak onredelijke positie, welke de arbeidersverenigingen innemen. Apex heeft bv. enkele weken geleden de regering in de arm moeten nemen om een arbeidsgeschil op te lossen. 700 Arbeiders waren in staking gegaan, toen een oneerlijke werknemer ontslagen werd. „Wij moeten toch dieven kunnen ontslaan", aldus de woordvoerder.

De directies zijn thans bezig om besprekingen te voeren met de leiders van de Oilfield Workers Trade Union van Trinidad, maar het verloop van deze besprekingen (om te komen tot nieuwe overeenkomsten) is niet bevredigend. Men vreest, dat de besprekingen binnenkort worden afgebroken en dat onregelmatigheden het gevolg zullen zijn.

Lof voor de Shell

De minister van huisvesting, Gerard Montano, heeft de Shell Oil Co. geprezen voor haar huisvestingsbeleid. Enkele weken geleden hebben de dagbladen Shell geloofd voor het begrip, dat de maatschappij heeft getoond voor de nieuwe constitutionele veranderingen van Trinidad en de grotere verantwoordelijkheid die op schouders van lokale arbeidskrachten wordt gelegd.

De promotiekansen voor landskinderen zijn bij Shell Oil Co. Trinidad zeer gunstig.

Te Peking is het paleis der nationale culturen geopend, dat in een tentoonstelling een overzicht geeft van de sociale en culturele vooruitgang, die in de vroeger tot de achterlijkste behorende gebieden zijn gemaakt. Zo wordt aandacht besteed aan de ontwikkeling van Tibet. De opening werd bijgewoond door de Pantsjen Lama.

NIEUWS IN 'T KORT

Paus Johannes heeft tijdens een plechtigheid in de Sint Pieter te Rome het missiekruis uitgereikt aan vijfhonderd personen die op het punt staan naar de missie te vertrekken in de meest uiteenlopende gebieden der aarde.

Na de H. Mis te hebben gelezen, zegende de Paus de missiekruisen om ze vervolgens uit te reiken aan de vertrekken die in optocht langs de pauselijke troon gingen. Zeven artsen die naar de missie gaan, van wie vijf worden vergezeld door hun echtgenoot, kregen eveneens het missiekruis. De echtgenoten ontvingen een rozenkrans.

o o o

De correspondent in New York van de „Corrière della Sera", meldt, dat de V.S. midden december vijftien „Jupiter"-raketten ter beschikking van Italië zullen stellen, die bestemd zijn voor de eerste raketten!anceerbasis in dit land.

Volgens hetzelfde blad is ook een Amerikaans-Turkse overeenkomst gesloten, die voorziet in levering van „Jupiter"-raketten aan Turkije.

o o o

Australië is van plan in het lopend begrotingsjaar (van 1 juli 1959 tot 30 juni 1960) 125.000 immigranten toe te laten, o.w. 8500 Nederlanders, zo heeft de Australische minister voor immigratie, Downer, in het parlement in Canberra verklaard.

Het grootste contingent immigranten zal door Engeland worden geleverd, nl. 35.000.

Belgische bezoekers op Aruba

Oranjestad. — Zondag kreeg Aruba een kort bezoek van de Belgische ambassadeur te Caracas, de heer Brasseur, die vergezeld werd door de vicevoorzitter van de Belgische tweede Kamer, de heer Smets.

De hoge gasten werden op het vliegveld ontvangen door de wnd. Gezaghebber, de heer Henriquez en brachten daarop een kort, officieel bezoek aan Z.E. Minister Juan Yrausquin.

Des avonds om zeven uur keerden de gasten terug naar Curacao.

—•—

In Mantua, in Italie, staan de bomen weer in bloei dankzij een bijzonder hoge temperatuur voor de tijd van het jaar. Sinds 30 augustus heeft het in het betrokken gebied niet geregend.

—•—

De beroemde Amerik. kunst Henner Bernard Berenson is in de ouderdom van 94 jaar in Florence overleden. Hij was een van de grootste autoriteiten op het gebied van de Italiaanse schilderkunst, in het bijzonder uit de tijd van de Renaissance, waarover hij verscheidene werken heeft geschreven.

In zijn villa „I Tatti" te Settignano bij Florence had Berenson een prachtige verzameling kunstvoorwerpen en boeken over kunst verzameld.

—•—

Te Haifa is dinsdag een ondergrondse spoorweg in gebruik genomen, die de benedenstad met de berg Karmel verbindt. Het werk, dat 12 miljoen Israëlische ponden heeft gekost, is door een franse maatschappij uitgevoerd. Een der stations heet Parijs. De officiele opening zal op 21 oktober geschieden. Op zaterdag, de joodse Sabbat, zal de metro gesloten zijn.

—•—

President Adolf Schaerf van Oostenrijk heeft het eredoctoraat in de rechten van de universiteit van Moskou gekregen.

AGENDA

Oranjestad. Kantoor Amigoe Toricellistraat No. 16. Tel.: 1233
Dinsdag 13 oktober 1959.

BIOSCOPEN:

De Veer, 8.30 uur:
„Some came running" met Frank Sinatra - Dean Martin en Shirley McLaine — 18 jaar.

Salto, 8.00 uur:
„El gran espectaculo " (Spaans) met Lola Flores - Lalo Gonzalez (Piporro) — Alle leeftijden.

Principal, 8.00 uur:
„El amor nunca muere" (Geheel in het Spaans) met Zully Moreno - Mirtha Legrand - Tito Merello — Alle leeftijden.

Aurora, 7.30 uur:
„El pais de donde vengo" in het Frans met Spaanse tekst. Met Francoise Arnoul - Gilbert Becaud — 18 jaar.

Savaneta, 7.30 uur:
„Naked in the sun" met James Graig en Lita Milan — 18 jaar.

ALLERLEI

Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad. Botica Aruba. Tel 1180.
S. Nicolaas. Botica Central. Tel 5006.

Voetbal: Promotie-degradatiewedstrijden.
Terrein Estrella:
Bubali Sportclub — Jong Aruba.

Interclub Tennis Competition:
Terrein Aruba Juniors - 7.30 p.m.
Singles: T. Kuiperie vs. C. Ponson.
Doubles Profeet G. Pablo vs. Henriquez E. Brion.

Scheepvaart:
Verwacht: „Prins der Nederlanden".

Tivoli Club:
8.00 p.m. Casino night.

Jeugdcentrale „La Salle"

Dinsdag 13 oktober 1959:

Brazil:
5.00 p.m. Volleyballtraining.

Club Noord:
7.30 p.m. Zangles.
7.30 p.m. Ping-pongwedstrijden: Estrella — U.J.N. in Club Estrella.

Don Bosco (S.N.):
5-10 p.m. Club open. Training ping-pong.

Sint Jozefbond Estrella (St. Cr.):
6.00 p.m. Muziekles.
8.00 p.m. Voetbalwedstrijd in Stadion: Estrella — Bubali.

Trupialen:
3-4 p.m. Junioren: Repetitie Koor. Junioren: Toneelrepetitie.

Woensdag 14 oktober 1959.

Brazil:
5.00 p.m. Volleyball. Sr. Michaelboys.

Club Noord:
4.30 p.m. Junioren: training tafeltennis.
5.00 p.m. Voetbaltraining.
6.30 p.m. Senioren: training tafeltennis.

Sint Jozefbond Estrella (St. Cruz):
7.00-7.30 p.m. Estrella Jr. — Spes Patriae Jr. - Basket.
7.30-8.30 p.m. Estrellas — Aruba Jrs. Doubles Tennis.
8.30-- p.m. Estrella — Caribbean Stars - Volley.

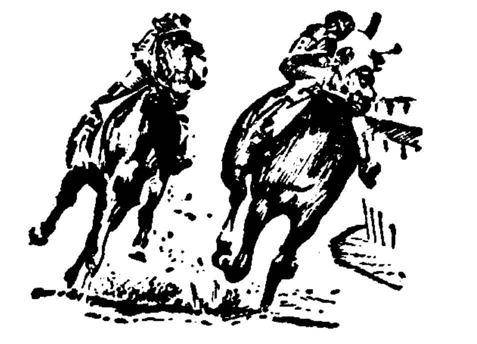
Trupialen:
Junioren: in de namiddag: Sport.
Senioren: 6.30 p.m. Poppentheater.

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Ondanks slechte renbaan zegevierden de favorieten

De cinco-y-seis-races van eergisteren werden voor de derde achtereenvolgende week met succes door overwinningen van de favorieten bekroond. Deze dravers, die in topvorm verkeerden, hadden geen moeilijkheden om ondanks de modderige race-track toch hun rivalen de baas te blijven en vanzelfsprekend weer voor een grote „mercado libre" te zorgen. Onze „fija", Negra Fea (llave cinco) met kampioen-jockey Gustavo Avila, ondervond in de tweede race geen moeilijkheden en won de race „tiro a tiro". Onze „batacazo" heeft ons echter in de steek gelaten. De uitslag van de cuadros met de winnende paarden luidt thans: 131 cuadros met zes paarden, die het bedrag van 7315,15 bolivars vertegenwoordigen. Er waren verder 2498 cuadros met vijf paarden (nog niet officieel). Deze zijn elk op het ogenblik 225,70 bolivars waard. Het totale bedrag bedroeg 2.852.049 bolivars.

Onze „fija" NEGRA FEA won met gemak de segunda valida

Primera válida (1200 meter)

Het paard **TRAGO E' VINO,** dat vorige week verscheidene fans van het cinco-y-seis verraste met zijn overwinning in de primera válida, had zondag jl. weer een verrassing in petto, toen hij weer in deze eerste wedstrijd de zege op zijn naam bracht. Leerling-jockey T. Bello is de enige berijder, die het geheim van dit paard kent. Aan de start doet hij nooit moeite direkt de koploper te worden. Hij wacht daarmee tot de helft van het trajekt. Zodra hij dan de „homestretch" genaderd is, geeft hij zijn paard de sporen. Deze draver reageert dan op zo'n formidabele wijze, dat hij reeds vier malen (waarvan de laatste keer zondag jl. was) de eindstreep als eerste overdraaft. Tweede voor deze eerste race was Pejuquera; derde en vierde waren Payita en Chamonix, de grote favoriet.

Segunda válida (1400 meter)

Veel was er in deze tweede race niet te beleven, want **NEGRA FEA (llave 5),** onze „fija", nam van de start af de leiding van het peleton op zich. Kampioen-jockey Gustavo **Avila joeg dan met ferme hand** „tiro a tiro" de zoon van „Snob" met ruimschoots vier paardelengteverschil over de eindstreep. Als tweede eindigde Principe Z; derde en vierde waren Erice en Efermerides. Van het paard Urgel werd meer verwacht, maar, zoals Walter Carrion zei, kon hij niets in de modder beginnen.

Tercera válida (2000 meter)

Deze wedstrijd, die om de beker van „Instituto Venezolano de lo Seguros" verreden werd, is een „punta punta"-overwinning voor het paard **BANAL (llave 1)** met jockey Balsimino Moreira geworden. Zurrido, de eerste favoriet, heeft wel getracht de koploper aan de „recta final" de loef af te steken, maar Banals voorsprong was te groot om zijn positie in moeilijkheden te brengen. Petare, de vroegere all around „crack" van de Venezolaanse race-track, heeft niets met de handicap van 61 kg. kunnen doen. Zijn glorietijd lijkt achter de rug te zijn. Voor deze wedstrijd werd dan Zurrido nr 2; nr 3 en 4 waren Golango en Trufador.

Cuarta válida (1800 meter)

Jockey Gustavo Avila behaalde in deze vierde wedstrijd zijn vierde overwinning (twee in de no validas) toen hij met de favoriet **ATBARAH** als eerste de eindstreep overdraafde. Deze wedstrijd, die namelijk de spannendste van de middag werd, had eerst het paard Gaita Firme als de koploper. Van deze positie kon laatstgenoemde draver niet lang genieten, want op de 600 meter werd Petito de leider van het peleton. Dat in ieder beroep altijd de een boven de ander uitsteekt, bewees jockey Gustavo Avila. Hij wachtte zeer geduldig zijn kans af en spaarde zijn paard voor de eindspurt, want, zoals hij altijd zegt, „met een vermoeid paard is niets te beginnen". Zijn kans kwam eventjes voor de „homestretch", waar hij zich van zijn rivalen losschudde en preparador Antonio Jacial een overwinning meer bezorgde. Tweede werd Mejico II; derde en vierde waren Don Pascual en Los Cerillos.

Quinta válida (1200 meter)

Jockey Angel Bracho, die in de plaats van Armando Leon het paard **DON CIRO** bereed, mag werkelijk op een welverdiende overwinning terugzien, toen hij in deze vijfde race de vier-jarige zoon van „Cyrus the Great" met een neusverschil voor New Port de eindstreep over joeg. Un Gaucho, die bekend is om zijn snelheid, werd zoals gewoonlijk de koploper, op de hielen gevolgd door Star Lassie, Rela en New Port. De zege is het voor geen dezer paarden geworden, want, zoals wij reeds schreven, verraste Don Ciro hen allen met zijn snelle sprint. Tweede werd New Port; derde en vierde Rela en Impulso II.

Sexta válida (1400 meter)

Indien leerling-jockey R. D. Guzman over wat meer energie bezat had hij zeker de eerste favoriet Zuna II als eerste over de eindstreep gejaagd. Want, zoals wij het zagen beschikte het paard nog over genoeg reserves om de strijd aan te binden met **MISS DUNCAN,** die slechts met een kop-verschil deze laatste wedstrijd won. Jockey Julian Rios, die een heel slechte start had en op de 600 meter nog steeds als eindloper fungeerde, won op de laatste meters terrein en dank zij de in topvorm verkerende Miss Duncan mag hij terugzien op een welverdiende overwinning. Als tweede eindigde dan Zuna II; derde was Puyita en Corrida vormde toen de „marcador". Onze „batacazo" Chipola had ook een slechte start, maar eindigde toch als nr 5.

Selectie - wedstrijden speervissen

OBERSI, ASMUS en VAN GRIEKEN vormen winnend team

Afgelopen zondag, tussen 12 en 2 uur, waren een groot aantal liefhebbers van de onderwatersport naar Hotel Avila gekomen. De heer J. Cohen stond even belangstellend met de reportage-wagen van de Curom klaar om het winnende team, dat naar de Internationale speerviswedstrijden te Aruba als officieel team zal worden uitgezonden, te interviewen. De heer Sem Presser, een zeer bekend Nederlandse fotograaf en journalist, die enige dagen op de Antillen vertoeft om voor het blad „Revue" een reportage te maken, stond ook gereed met de camera om het Nederlandse publiek eens een indruk te geven van de werkelijk enorme vissen, die hier worden gevangen.

Fred Fischer ontbrak natuurlijk ook niet op het appèl en heeft vroeger op de morgen zijn onderwatermotor gedemonstreerd, die hem in staat stelt zonder enige moeite diep onder de oppervlakte als een motortorpedo achter de vissen aan te gaan en ze op de film vast te leggen. Jimmy Leander van het Curaçaos Toeristenbureau zagen we zwoegen met een sterke weegschaal, want de week tevoren waren de vissen zo groot, dat ze in twee stukken moesten worden gehakt om gewogen te worden.

Dr Maal was gelukkig weer wat opgeknapt en zat onder de door hem met zoveel toewijding opgebouwde waranda de komst der vissers af te wachten. Eindelijk kwamen de eerste vissers binnen. Het was de groep Juan Obersi, Aric Asmus en Ronald van Grieken.

Ze hadden weer een mooie vangst, al waren het deze keer niet zulke enorme grote vissen als de week daarvoor. De buit bedroeg 53 kg. Ze hadden wel met pech te kampen, daar Ronald van Grieken een steek van de venijnige staartpen van een rog door de hand had gekregen en daardoor al bij het begin van de wedstrijd min of meer werd uitgeschakeld. Een grote Jewfish had zich weten los te rukken en ook een aangeschoten Dradu ging er van door. Ze waren aan de noordkust gegaan bij San Pedro, de enorm hoge golven, die dreigend tegen de kust spatten trotserend. Het water was waarschijnlijk door de regenval zeer troebel en ze hadden dan ook veel moeite om elkaar in de kokende bruisende zee niet uit het oog te verliezen. Ieder, die wel eens aan de Noordkant heeft gevist, weet dat als je in de zee zwemt, je door de omliggende golfkoppen weinig zicht hebt en gemakkelijk de kleine snorkel van je kameraad uit het oog verliest, terwijl je onderwater met ruw weer ook niet veel zicht hebt.

Het tweede team, dat binnen kwam, was dat van Alvin Spencer, Franklin Wilsoe en „Pappy" Martinez. Zij kwamen met een flinke hoeveelheid vis binnen (84,8 kg.), waaronder een prachtige Olito, een gevlekte Groeper van 15 kg., die door Franklin Wilsoe werd geschoten onder een rotsrand van tien meter. „Wij hebben net een beetje te weinig", zei Spencer, „om de achterstand van vorige week in te halen."

En dit was ook zo, want met de 28.8 kg. van vorige week erbij, kwamen zij op een totaal van 113.6 kg terwijl de groep Obersi, Asmus en Van Grieken op een totaal van 122,4 kg. was gekomen en dus aan de kop stond.

Het wachten was nu nog op de groep van de heren Abisai Pieters, Verbrugge en E. Pieters (de heer Kleute werd vervangen door eerstgenoemde).

Deze kwamen eindelijk op een totaal van 30.7 kg., zodat de eerste groep van Obersi, Asmus en Van Grieken winnaar werd.

Iedereen haastte zich dus om het winnende team geluk te wensen. Ronald, die met zijn pijnlijke hand in een verband stond te praten bij de heer Cohen van de Curom, lachte toch weer een beetje. Ook Arie Asmus, van de technische dienst van de KLM, een echte veteraan-speervisser van 47 jaar, werd door zijn collega's speervissers gefeliciteerd.

Juan Obersi, 29 jaar oude teamleider, was zeer in zijn schik, hoewel hij het jammer vond, dat er zo weinig zicht was geweest onder water mede tengevolge van de regenval en de sterke wind.

Al met al was het weer een heel gezellige ochtend in Avila en hebben ook degenen, die uit belangstelling eens waren komen kijken, heel gezellig onder de palmen op het terras zitten genieten van de altijd mooie zee en de voorbij varende schepen.

Wij kijken nu allen met spanning uit naar de wedstrijden op Aruba die 13 en 14 november zullen worden gehouden. Het is nog mogelijk zich als niet-officieel speervissersteam te laten inschrijven. Inschrijfgeld per persoon $ 10.— en $ 30.— logieskosten. Nadere inlichtingen zijn te verkrijgen bij het Curaçaos Toeristenbureau op het Piarplein. De sluiting is bepaald op 15 oktober.

De grootste tentoonstelling van Mexicaanse kunst ooit in Europa geweest, wordt thans te Berlijn gehouden. De tentoonstelling werd jl. zaterdag geopend en bestaat uit duizend kunstwerken en geeft een overzicht van bijna 3500 jaren Mexicaanse en Middenamerikaanse kunst. Een Mexicaanse jaguar uit ca 1350. Het meisje vindt het maar een eng beest.

Nederlandse suksessen in wielerwedstrijden

In het Antwerpse Sportpaleis zijn de revanche-wedstrijden voor de wereldkampioenschappen wielrennen gehouden. Drie Nederlanders namelijk Jan Derksen, de amateur Piet van der Lans en Wout Wagtmans zorgden voor Nederlandse suksessen. Jan Derksen won de sprintwedstrijd voor profs. Piet van der Lans werd winnaar van een rit over 10 km in 12 min 41 sec en Wout Wagtmans zegevierde in de stayerswedstrijd, die in twee manches van 30 en 50 km werd verreden.

Eef Kamerbeek leverde goede prestaties

Tijdens belangrijke internationale atletiekwedstrijden in Rome evenaarde de Nederlander Eef Kamerbeek tweemaal zijn Nederlandse record op de 110 meter horden. Zowel in de serie als in de finale kwam hij tot een tijd van 14.4 sec. In de finale eindigde hij achter de Zuidslaviër Lorger en de Italiaan Mazza op de derde plaats.

In Den Haag is het nieuwe standbeeld voor Dr. Plesman door zijn 16-jarige zoon onthuld. Enkele kleinkinderen van de grote luchtvaartpionier legden als eersten een krans bij het monument.

Politieberichten

Vechtpartij

In de nacht van zondag op maandag onstond in een restaurant een onenigheid tussen enkele bedienden. De ruzie begon na sluitingstijd. Na aankomst der politie gingen de vechtersbazen huns weegs.

Huisraad in elkaar geslagen

Op Boca San Michiel ontstond ruzie om een geldkwestie. Het is echter de vraag of de ruzie een oplossing betekende, aangezien de man de radio-tafel, een glazen kast en het servies in elkaar sloeg. De politie heeft beide partijen ernstig onderhouden.

Woorden in daden omgezet

Twee mannen ontmoetten elkaar gisteravond om kwart voor zes. De een mocht de ander kennelijk niet want na een korte woordenwisseling ging de een tot krachtiger methodes over en verkocht de andere partij enkele stevige opstoppers. Deze liep daarbij een wonde aan zijn gelaat op waarbij zijn gebit beschadigd werd. De vechtersbaas is naar het bureau overgebracht.

Verkeersperikelen

Op een patrouille-tocht ontdekte de politie vannacht om drie uur dat een lantaarnpaal op de Sint Annaweg uit de grond gerukt was. Men ontdekte tevens duidelijke sporen van een ernstige aanrijding. Even later trof men een auto aan die nog al ernstig beschadigd was. Al spoedig daarna kwam ook de bezitter van de auto te voorschijn. Er is procesverbaal opgemaakt.

Op het Concordiaplein stak gistermiddag omstreeks een uur een voetganger onvoorzichtig de weg over. Hij werd aangereden door een personenauto. Met enkele schaafwonden op zijn rechterwang en een wonde aan zijn rechterdijbeen is hij naar een dokter overgebracht.

assistenties: 25
processen-verbaal: 11
aanrijdingen: 8
schade: 3690 gulden
in- en uitgaand verkeer
vliegtuigen in: 15, uit: 18; passagiers, in: 129, uit: 278, doorgegaan: 101; vrachtschepen, in: 6, uit: 6; tankers, in: 6, uit 9; zeilboten; in: 3, uit: 1; passagiers, in: 12, uit: 2, doorgegaan: 463.

—•—

De Sjah van Perzie, die morele herbewapening 't meest hoopgevende voor de mensheid noemt, heeft op de topconferentie over ideologische strategie te Cauz de grondlegger van morele herbewapening, dr Frank Buchman een tapijt laten aanbieden, waarin zijn keizerlijk wapen geweven is.

Het vier bij drie meter grote tapijt is een van de twee van dit patroon, die op order van de Sjah zijn vervaardigd. Het andere tapijt is aan kroonprins Akito van Japan geschonken ter gelegenheid van diens huwelijk.

UITSLAGEN ENGELSE LEAGUE

De uitslagen van de eerste divisie van de Engelse league luiden: Birmingham City - Sheffield Wednesday 0-0, Burnley - Blackpool 1-4, Chelsea - Bolton Wanderers 0-2, Leed United - Everton 3-3, Leicester City - Blackburn Rovers 2-3, Manchester United - Arsenal 4-2, Newcastle United - Nottingham Forest 2-1, Preston Northend - Manchester City 1-5, Tottenham Hotspur [illegible] Wolverhampton Wanderers [illegible] West Bromwich Albion - Fulham 2-4, West Ham United - Lu[illegible]

—•—

De Bensen-vliegtuigfabriek te Pi[illegible]hurst in noord-Carolina neemt pro[illegible]ven met een persoonshelikopter, [illegible] een kruissnelheid van bijna 100 [illegible] heeft en ongeveer 7.250 gulden kost.

Susana en José

Boeiende dansavond

Theater Roxy was gisteravond totaal uitverkocht toen daar het befaamde danspaar Susana y José optrad. Een optreden dat lange tijd in de herinnering zal blijven van al degenen die er getuige van zijn geweest. Onder de belangstellenden merkten wij o.a. op Zijne Excellentie Gouverneur Speckenbrink, vergezeld van zijn echtgenote.

Een boeiend programma, dat opviel door grote variatie, bracht de talrijke aanwezigen niet zelden tot grote verrukking. Hetgeen vooral de aandacht trok, was wel de algehele verzorging. Geen enkel onderdeel vertoonde een zwak punt.

Naast het danspaar met zijn internationale faam dient een woord van hulde gebracht te worden aan het soepele spel van de pianist Armin Jansen en daarnaast de creatieve en fantasierijke wijze waarop Paco Hernandez zijn guitaar bespeelde. Wie zal verder niet genoten hebben van de boeiende Flamencozang van Manuel Mairena? De costumering was voorts tot in de puntjes verzorgd door Marta Font de Udaeta.

Een uitgebreid repertoire werd gebracht, met een vrolijke en ernstige noot gemengd, het geheel vol variatie. Susana y Jose brachten hun kunst op een grootse wijze, waarbij zij de goed gebrachte nummers accent gaven door hun mimiek en hun persoonlijke stijl. Het programma van warmbloedige en gloedvolle nummers bestond o.a. uit dansen op volksmelodieën en „Sevilla", een typische dansstijl uit Sevilla. Manuel Mairena vertolkte in een solo-optreden „Malagueña". Ook Armin Jansen kwam als solist voor het voetlicht met „Zorongo" van Antonio Robledo.

Ieder optreden werd beloond met een spontaan en hartelijk applaus terwijl na afloop bloemen de dank van het dankbare publiek vertolkten. Voorwaar, een avond die men niet licht zal vergeten

Heer Bommel en de dankputters

3641. — Naast de spoorbaan bevond zich de boerderij van de landbouwer Muntjegaat. Reeds lang had deze zich neergelegd bij het gedender, doch wanneer hij toevallig in de buurt was, kon hij nooit nalaten een misprijzende blik op de passerende trein te slaan.

Zo ook nu. Doch zijn gramschap maakte plaats voor een gevoel van vreugde, toen hij een zware oliedrum uit een wagon zag storten. Het ding rolde de helling af en belandde al wentelend op zijn erf. Reeds meende hij een mooie aanvulling van zijn olievoorraad voor zich te zien; doch het bonkende geluid en de flauwe kreten, die uit het vat opstegen, deden hem feilen. Onthutst trad hij een stapje terug — en nu bonkte het stalen gevaarte galmend tegen de rand van zijn waterput.

Uit het inwendige schoot een gekneusde gestalte los, die enige ogenblikken versuft in het bouwland bleef liggen.

„Dat is ja mal", prevelde de boer. Hij maakte zich gereed om de vreemdeling van dichtbij te bekijken, doch deze wachtte hem niet af. Zijn doffe blikken hadden de waterput ontdekt en nu richtte hij zich op en wankelde naar het metselwerk. De heer Muntjegast meende, dat hij wat water wilde drinken, tegen de schrik. Maar niets daarvan. De vreemde bezoeker boog zich moeilijk over de rand en haalde diep adem.

„Drip, drip, drip!" riep hij met een akelige stem, die klagend tegen de wanden weergalmde.